

IJA # 1623

סדור תפלת ישרים

Sidur Tefilat Yashirim

Mansour, Saleh J.

Jerusalem, 5706 (1945 or 1946)

MB

Nouveauté

SCIENTIFIQUE

A L'ÉCOLE

=====

COURS ÉLÉMENTAIRE

(en préparation)

COURS MOYEN

re de l'Élève. In-8° (13×20) de 290 pages,
avec 291 illustrations, cartonné.

re du Maître. In-8° (13×20), broché.

COURS SUPÉRIEUR

et 2e année du Cours Moyen

re de l'Élève. In-8° (13×20) de 320 pages,
avec 400 illustrations, cartonné.

re du Maître. In-8° (13×20), broché.

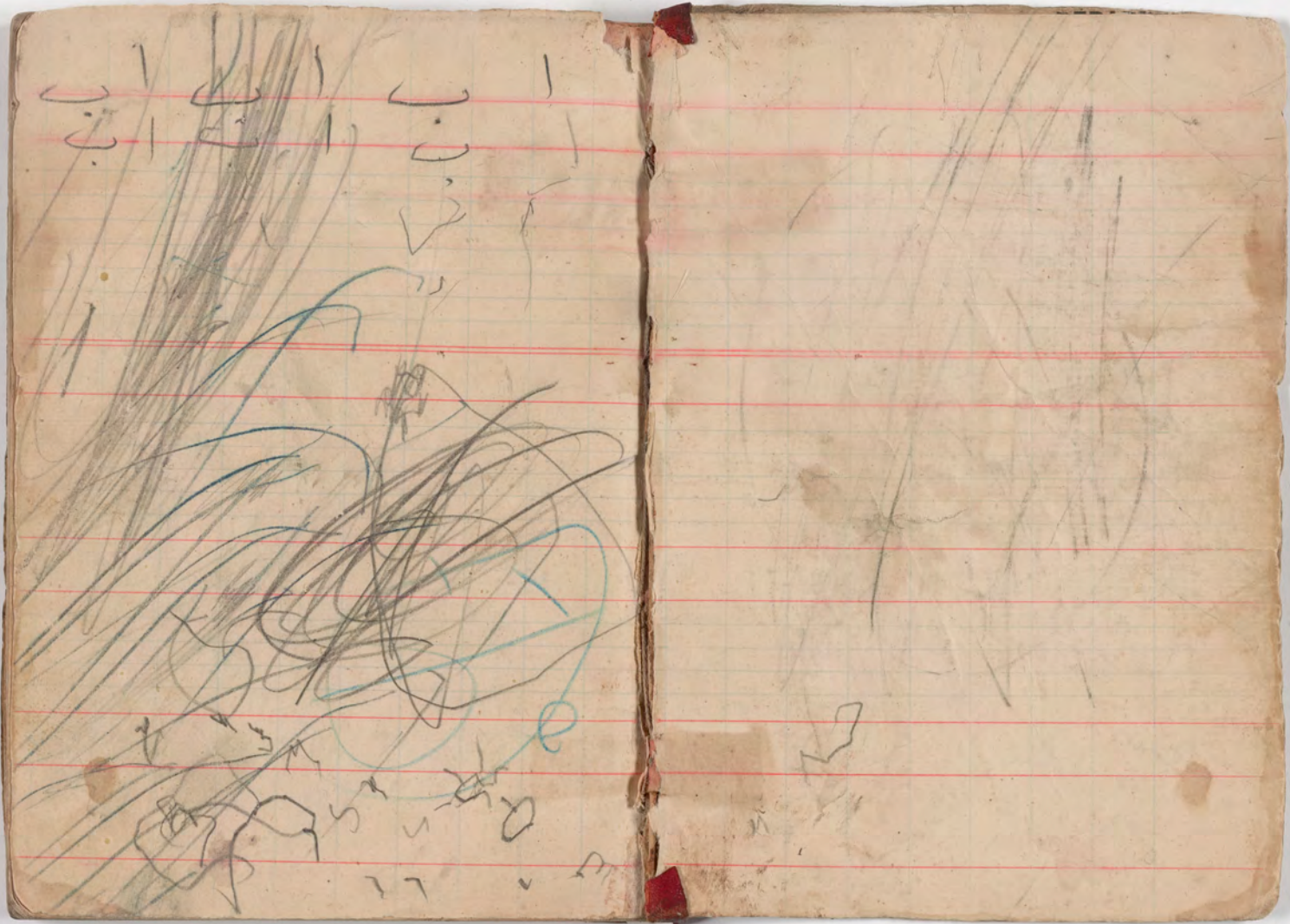
IGNEMENT SCIENTIFIQUE

ANIQUE

II. FAMILLES DE PLANTES (1 tableau)

SECOURS IMMÉDIATS
AUX BLESSÉS ET MALADES

avant l'arrivée du médecin (1 tableau)

Handwritten notes in black ink at the top of the left page, including several horizontal lines and some illegible characters.

A large, dense scribble of black and blue ink covering the lower two-thirds of the left page. The scribble consists of many overlapping, chaotic lines and loops.

The right page of the notebook, which is mostly blank but contains faint pencil marks and light scribbles, particularly in the lower half.

בס"ד

סדר
תפלת ישראל
מנחה וערבית

באותיות גדולות עם כמה הוספות ותקונים
לחול ולשבתות
כמנהגי הספרדים בארץ ישראל ובחוץ לארץ

בשילוב הוי"ה אדנ"ת, ובטעמים, עם קצור פסקי
דינים הנחוצים, סימני נביאים וכתובים ומשניות
עפי" סדר הפרשיות, וכמה תקונים והוספות.

הערך והמוציא לאור
צאלח ח"ר יעקב מנצור הי"ד

פעה"ק **ירושלם** תוכב"א
בשנת **תש"ז**

PRINTED IN PALESTINE

Handwritten text in Hebrew script, written vertically on the right page. The text is partially obscured by red horizontal lines. It appears to be a list or index of contents, possibly including chapter numbers and titles.

כפלה מן רוזל שכל האומר למנצח בנגינות בצורת המגורה
לא יקרה לו דבר רע ויצליח במעשיו.

שיר	מור	תמוז	נו	נגי	צחב	למנ
אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו	לדעת בארץ דרכך בכל גוים	יודוך עמים אלהים יודוך עמים	ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מישר ואל אמים	יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם	ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים	יברכנו אלהים וייראו אותו כל
זל	זל	זל	זל	זל	זל	זל

ס"ח הכם
גימטריא אדני הלל

ס"ח צום
גימטריא קול ממון

בארץ תנחם סלה:

אזרח הנני מזהיר בזה לבל יהיו איש לעבור על פי ארור
משיג גבול רעהו להדפיס הסדור הזה כו"ע. ולשומע ינעם
צ. מנצור

פתיחת אליהו הנביא זיע"א

טוב לומר פתיחת אליהו ז"ל קודם כל תפלה כי היא פותחת הלב.
בכגדאד נוהגים לאמרה ע"נ הנפטר תוך י"ב חדש ואו' אהריה קדיש.

ויהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
ומעשה ידינו כוננהו:

פְתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב
וְאָמַר רַבּוֹן עֲלֵמִין דְּאַנְתָּ
הוּא חָד וְלֹא בְּחֻשְׁבָּן. אַנְתָּ הוּא
עֲלָאָה עַל כָּל עֲלָאִין סְתִימָא עַל
כָּל סְתִימִין לִית מְחֻשְׁבָּה תְּפִיסָא
בְּךָ כְּלָל. אַנְתָּ הוּא דְאַפְקַת עֶשְׂר
תְּקוּנִין וְקַרְיָנָן לֹון עֶשְׂר סְפִירָן
לְאַנְהָא בְּהוֹן עֲלֵמִין סְתִימִין דְּלֹא
אַתְנַלְיָן וְעֲלֵמִין דְּאַתְנַלְיָן. וּבְהוֹן
אַתְפְּסִיאת מְבַנֵי נְשָׂא. וְאַנְתָּ הוּא
דְּנִשִּׁיר לֹון וּמְיַחַד לֹון. וּבְגִין דְּאַנְתָּ

מִלְּנָאוּ כָּל מָאן דְּאַפְרִישׁ חַד מִן
 חֲבֵרִיהּ מֵאַלְיִן עֶשְׂרַת אֶתְחַשִּׁיב לִיהּ
 כְּנֵאלוּ אַפְרִישׁ בְּךָ. וְאַלְיִן עֶשְׂרַת
 סְפִירָן אֲנִין אֲזִלִין כְּסֻדְרָן חַד אֲרִיךְ
 וְחַד קָצֵר וְחַד בְּיַנּוּנִי. וְאַנְתָּה הוּא
 דְּאַנְהִיג לֹון. וְלִית מָאן דְּאַנְהִיג לְךָ
 לֹא לְעִילָא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מִכְּרַ
 סְטְרָא. לְבוּשֵׁין תַּקְנִית לֹון דְּמַנְהִיגוּ
 פְּרַחִין גִּשְׁמַתִּין לְבַנֵּי נִשְׂאָא. וּבְכֻמָּה
 גּוּפִין תַּקְנִית לֹון דְּאַתְקַרִּיאוּ גּוּפָא
 לְגַבֵּי לְבוּשֵׁין דְּמַכְסִּין עַלִּיהוֹן
 וְאַתְקַרִּיאוּ בְּתַקְוִנָא דֵּא. חֶסֶד
 דְּרוּעָא יְמִינָא. גְּבוּרָה דְּרוּעָא
 שְׂמָאלָא. תְּפָאֲרַת גּוּפָא. נְצַח וְהוּד
 תְּרִין שׁוּקִין. יְסוּד סְיוּמָא דְּגּוּפָא

אוֹת בְּרִית קְדִישׁ. מַלְכוּת פְּהַ תּוֹרָה
 שְׂבַע עַל פְּהַ קְרִינָן לָהּ. חֲכָמָה מוֹחָא
 אִיהִי מִחֲשָׁבָה מִלְּנָאוּ. בִּינָה לְבָא
 וּבָה חֲלָב מִבִּין. וְעַל אֲלִין תְּרִין
 פְּרִיב הַנְּסֻתְרוֹת לִיהּ ^{יאהרונה} וְאַדְרֵיהּ
 אֲלֵהִינֵנוּ. כְּתָר עֲלִיִן אִיהוּ כְּתָר
 מַלְכוּת. וְעַלִּיהּ אֶתְמַר מְגִיד
 מִרְאשִׁית אַחֲרִית. וְאִיהוּ כְּרַקְכַּתָּא
 דְּתַפְלִין. מִלְּנָאוּ אִיהוּ יוֹד ה"א וּא"ו
 ה"א דְּאִיהוּ אֶרַח אֲצִילוֹת. אִיהוּ
 שְׁקִין דְּאֵילָנָא בְּדְרוּעֵי וְעַנְפוֹי.
 כְּמִיָּא דְּאֶשְׁקִי לְאֵילָנָא וְאַתְרַבִּי
 בְּתַהוּא שְׁקִין:
 רַבּוֹן עֲלַמִּין אַנְתָּה הוּא עֲלַת הָעֲלוֹת
 וְסַבְּתַת הַסְּבוֹת דְּאֶשְׁקִי לְאֵילָנָא

בְּהוֹא נְבִיעוֹ. וְהוּא נְבִיעוֹ אִיהוּ
כְּנִשְׁמָתָא לְגוּפָא דְאִיהוּ חַיִּים
לְגוּפָא. וּבְךָ לִית דְּמִיּוֹן וְלִית דְּיוֹקְנָא
(דְּגוּפָא) מְכָל מַה דְּלָגָא וְלָבָר.
וּבְרֵאת שְׁמַיָא וְאַרְעָא. וְאַפְקַת
מִנְהוֹן שְׁמַשָּׁא וְסִיחָרָא וְכוּכְבָּיָא
וּמְזוּלֵי. וּבְאַרְעָא אֵילָנִין וְדִשְׁאֵין
וּגְנָתָא דְעֵדן וְעֵשְׂבִין וְחִיּוֹן וְעוֹפִין
וְנוֹנִין וּבְעִירוֹן וּבְנֵי נָשָׂא.
לְאַשְׁתְּמוּדְעָא בְּהוֹן עֲלָאִין וְאִיד
יְתַנְהוֹן בְּהוֹן עֲלָאִין וְתַתְּאִין. וְאִיד
אַשְׁתְּמוּדְעָן מֵעֲלָאִי וְתַתְּאִי וְלִית
דְּיַדַּע בְּךָ כְּלָל. וּבֵר מִנְךָ לִית יְחוּדָא
בְּעֲלָאִי וְתַתְּאִי. וְאַנְתָּא אֲשֶׁתְּמוּדְעָ
אַדוֹן עַל כְּלָל. וְכָל סְפִירָן כָּל חַד

1
אִית לִיה שֵׁם יְדִיעָא. וּבְהוֹן אֲתְקַרִיאוּ
מְלֶאכְבָּיָא. וְאַנְתָּא לִית לְךָ שֵׁם יְדִיעָא
דְּאַנְתָּא הוּא מְמַלְא כָּל שְׁמָהּ וְאַנְתָּא
הוּא שְׁלִימוֹ דְּכְלָהוּ. וְכַד אֲנְתָּא
תְּסַתְּלַק מִנְהוֹן. אֲשֶׁתְּאֵרוּ כְּלָהוּ
שְׁמָהּ כְּגוּפָא כְּלָא נִשְׁמָתָא. אֲנְתָּא
חַכִּים וְלָא בְּחַכְמָה יְדִיעָא. אֲנְתָּא הוּא
מִכִּין וְלָא מִכִּינָה יְדִיעָא. לִית לְךָ
אַתְר יְדִיעָא. אֲלָא לְאַשְׁתְּמוּדְעָא
תְּקַפְךָ וְחִילְךָ לְבְנֵי נָשָׂא. וְלְאַחַזְזָא
לֹון אִיד אֲתַנְהוּג עַלְמָא כְּדִינָא
וּבְרַחְמֵי דְאַנּוֹן צְדָק וּמִשְׁפָּט כְּפֹים
עוֹבְדֵיהוֹן דְּבְנֵי נָשָׂא. דִּין אִיהוּ
נְבוּרָה. מִשְׁפָּט עֲמוּדָא דְאַמְצֵיתָא.
צְדָק מְלַכּוּתָא קְדִישָׁא מֵאַנְי צְדָק

תרין סמכי קשוט. הין צדק אזה
 ברית. פלא לאחזאה איך אתנהיג
 עלמא. אבל לאו דאית לך צדק
 ידיעא דאיהו דין. ולא משפט
 ידיעא דאיהו רחמי. ולא מפל
 אלין מדות כלל. קום רבי שמעון
 ויתחדשון מלין על ידך. דהא
 רשותא אית לך לגלאה רזין
 טמירין על ידך מה דלא אתיהיב
 רשו לגלאה לשום בר נש עד כעין:
 קם רבי שמעון פתח ואמר לך
 יהו^{אדמי} ^{אחדונה} הגדלה והגבורה
 וכו'. עלאין שמעו אנן המיכין
 דחברון ורעיא מהימנא אתערו
 משנתכון. הקיצו ורננו שוכני עפר.

אלין אנן צדיקנא דאנן מסטרא
 דההוא דאתמר בה אני ישנה ולכי
 ער. ולא אנן מתים. וכגון דא
 אתמר בהון הקיצו ורננו וכו'. רעיא
 מהימנא אנת ואבתן הקיצו ורננו
 לאתערו תא דשכינתא דאיהי
 ישנה בגלותא. דעד כעין צדיקנא
 פלהו דמיכין ושנתא בחוריהון. מיד
 יהיבת שכינתא תלת קלין לגבי
 רעיא מהימנא ויימא ליה קום רעיא
 מהימנא דהא עלך אתמר קול דודי
 דופק לגבאי בארבע אתון דיליה.
 ויימא בהון פתחי לי אחותי רעיתי
 יונתי תמתי. דהא תם עונך בת ציון
 לא יוסרף להגלותך. שראשי נמלא

טל. מאי נמלא טל אלא אמר קדשא
ברוך הוא. אנת השבת דמיומא
דאתחרב בי מקדשא דעאלנא
בביתא דילי ועאלנא בישובא לאו
הכי דלא עאלנא כל ומנא דאנת
בגלותא. הרי לך סימנא שראשי
נמלא טל ה"א שכנינתא בגלותא.
שלימו דילה ותיים דילה איהו טל.
ודא איהו יוד ה"א וא"ו. וה"א איהו
שכינתא דלא מחשכן ט"ל אלא
יוד ה"א וא"ו דסליקו אתון לחשכו
ט"ל. דאיהו מליא לשכינתא
מביעו דכל מקורין עלאין. מיד
קם רעיא מהימנא ואבהן קדישין
עמיה. עד כאן רזא ד'חודא.

ברוך יהו ואדני ^{ואדוני} לעולם אמן ואמן:

בענית אמן יכוין שהיא מספר אידהנוייה

ותגדל ויתקדש שמיה רבא. אמן
בעלמא די ברא ברעותיה.
וימליך מלכותיה. ונצמח פורקניה.
ויקרב משיתיה ^{אמן} בתיכון וביומיוון
ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן
קריבו ואמרו אמן: ^{אמן} יהא שמיה רבא
מברך. לעלם לעלמי עלמיא
ותברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרום.
ויתנשא. ויתהדר ויתעלה. ויתהלל
שמיה דקודשא ברוך הוא. אמן
לעילא מן כל ברכתא. שירתא.
תשבחתא ונחמתא. דאמורן
בעלמא ואמרו אמן: ^{אמן}

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנֵי וְעַל תַּלְמוּדֵיהֶן
וְעַל כָּל תַּלְמוּדֵי תַּלְמוּדֵיהֶן.
דְּעִסְקִין בְּאוֹרֵיהָ קְדֻשָּׁתָא. הִי
בְּאַתְרָא תְּדִין וְדִי בְּכָל אֶתְר וְאַתְר.
יְהֵא לְנָא וְלִחֶן וְלִכּוּן חֲנָא וְחֶסְדָּא
וְרַחֲמֵי. מִן קָדָם מְאָרִיָּה שְׁמֵיָא
וְאַרְעָא וְאַמְרוּ אֱמִן: ^א יְהֵא שְׁלָמָא
רַבָּא מִן שְׁמֵיָא. חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה
וְנִחְמָה וְשׂוּבָא וְרַפּוּאָה וְנִיחָא
וְסְלִיחָה וּבִפְרָה וְרִיחָה וְהַצְלָה. לָנוּ
וְלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אֱמִן: ^א
עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו
יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ. וְעַל כָּל
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אֱמִן:

קדיש לה' לא ימכר ולא יגאל

לכית הכנסת. *ששה*

ואין רשות להוציאו לחוץ כלל ועקר

הקדישו ה'

למנוחת נרין של המ' ע' *ששה*

נפטר(ה) ביום א' לחודש אב ת"ש

תנצב"ה

תפלת מנחה

יהוה בתפלת המנחה לאומרה כצבור וכזמנה שהוא מתשע שעות ומחצה בשעות זמניות, עד י"ג דקים אחרי שקיעת החמה, ובשעת הרחק כגון שרוצה לנסוע או אונס אחר שמוכרת להקדים, יכול להתפלל משש שעות ומחצה דהיינו חצי שעה אחר הצות היום.

לשם יהוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו ורחימו ורחילו ליהודא שם י"ה כו"ה ביהודא שלים (יהוה) בשם כל ישראל, הנה אנחנו באים להתפלל תפלת מנחה שתקן יצחק אע"ה עם כל המצות הכלולות בה לתקן את שורשה במקום עליון לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו ויהי נועם וכו'.

לְמַנְצַח עַל-הַגִּתִּית. לְבְנֵי-קִרְח

מְזֻמֹּר: מַה-יְדִידוֹת

מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יְהוָה ^{יאהדונהי} יְהוָה צְבָאוֹת:

נִכְסְפָה וְגַם-בִּלְתֵּהּ אֲנַפְשִׁי לְחַצְרוֹת

יְהוָה ^{יאהדונהי} לְבִי וּבְשָׂרִי יִרְנְנוּ אֶל-אֵל

חַי: גַּם-צַפּוֹר אֲמַצְאָה בֵּית וְדָרוֹר אֲקַן

לָהּ אֲשֶׁר-שָׂתָה אֶפְרַחֶיהָ אֶת-

מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְהוָה ^{יאהדונהי} צְבָאוֹת מַלְכֵי

וְאֵלֶיהִי: אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ. עוֹד

יְהַלְלוּךָ סֵלָה: אֲשֶׁרִי אָדָם עוֹזְלוֹ

בְּךָ. מִסֵּלוֹת בְּלִבְכֶם: עֲבָרִי בְעֵמֶק

הַבְּכָא מַעַן יִשְׁתַּוְּהוּ. גַּם-בְּרִכּוֹת

יַעֲמָה מוֹרָה: יִלְכּוּ מִחֵיל אֶל-חֵיל.

יִרְאֶה אֶל-אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן: יְהוָה ^{יאהדונהי} וְאֵדְבָרֵי

אֱלֹהִים צְבָאוֹת שְׁמַעְהָ תִפְלֹתַי.

הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: מִגִּנְנוּ

רָאָה אֱלֹהִים. וְהִבֵּט פָּנָי מִשִּׁיחָךְ:

כִּי מִזְבְּיוֹם בְּחַצְרֶיךָ מֵאֲלֶף בְּחֻרְתַי

הַסְתַּוְּפַת בְּבֵית אֱלֹהֵי. מִדָּוָר בְּאֵהָלֶי-

רִשְׁעִי: כִּי שָׁמַשׁ וּמִן יְהוָה ^{יאהדונהי} יְהוָה

אֱלֹהִים חַן וְכִבוֹד יִתֵּן יְהוָה ^{יאהדונהי} וְאֵדְבָרֵי.

לֹא-יִמְנַע טוֹב לְהַלְכִים בְּתַמִּים:

יְהוָה ^{יאהדונהי} צְבָאוֹת. אֲשֶׁרִי אָדָם
בְּטַח בְּךָ:

וַיְדַבֵּר יְהוָה^{יאהדונהי} אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 צוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵהֶם אֶת־קִרְבָּנִי לְחֹמֵי לְאֻשֵׁי
 רִיחַ נִיחֹחַי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי
 בְּמוֹעֵדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה
 אֲשֶׁר תִּקְרְבוּ לַיהוָה^{יאהדונהי} בְּכֻשִׁים
 בְּנֵי־שָׁנָה תְּמוֹמִם שְׁנַיִם לְיוֹם עֹלָה
 תָּמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה
 בַּבֶּקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה
 בֵּין הָעֲרֻבִים: וְעִשִׂירֵית הָאֵיפָה סֹלֶת
 לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן בְּתֵית רְבִיעֵת
 הַהֵינֶן: עֹלֹת תָּמִיד הַעֲשִׂיָה בְּחֵר סִנְיִ
 לְרִיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיהוָה^{יאהדונהי}:
 וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הַהֵינֶן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד
 בְּקֶדֶשׁ הַסֶּדֶק נִסְךְ שֶׁכֶר לַיהוָה^{יאהדונהי}:

וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
 הָעֲרֻבִים כַּמִּנְחָת תַּבְּקָר וְנִסְכּוֹ
 תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה^{יאהדונהי}:
 עֵינַי גְּדוֹל וְנוֹרָא הוּא אֲסִירַת פְּטוּם הַקְּטוֹרֶת גִּ"ס כֹּכַל יוֹס. כ"פ
 בְּבֶקֶר קוֹדֶם תַּפְּלַת שְׁחִירֵית וְאַחֲרֶיהָ, וּפְעַם א' קוֹדֶם מִנְחָת.
 וְצִרוּךְ לִכְיוּן כַּהֲרַבָּה, וְכוּזַח"ק הַפְּלִיג בַּה מֵאֵד וו"ל אר"ש א' כִּנִּי
 נִשְׂא הוּו יִדְעִין כִּסָּא עֵלָאָה עוֹבְדָא דְקְטוֹרֶת קְמִי קַב"ה הוּו נִשְׁלִי כֹל
 סַלְה וְסַלְה וְהוּו סִלְקִין לַה עֲטָרָה עַל רִישֵׁיהוּ כְּתָרָא דְרַהֲבָא וְכוּ'.

אֵתָה הוּא יְהוָה^{יאהדונהי} אֶל־הֵינֶן
 שֶׁהַקְּטוֹרֶת אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ
 אֵת קְטוֹרֶת הַסַּמִּים בְּזֶמֶן שְׁבִית
 הַמִּקְדָּשׁ קַיִם כַּאֲשֶׁר צִוִּית אֹתָם
 עַל־יַד מֹשֶׁה נְבִיאָךְ כַּכְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה^{יאהדונהי} אֶל־מֹשֶׁה קַח־
 לָךְ סַמִּים נְטֹפֵף וְשִׁחֲלֹת
 וְחִלְכָּנָה סַמִּים וְלִכְנָה זָכָה בְּרַב
 יִהְיֶה: וְעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קְטוֹרֶת רִיחַ

(ב)

מעשה רוקח ממלח טהור קדש:
 ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה
 לפני העדת באהל מועד אשר
 אועד לך שמה קדש קדשים תהיה
 לכם: ונאמר והקטיר עליו אהרן
 קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו
 אתי הערת יקטירנה: ובהעלת אהרן
 אתי הערת בין הערבים יקטירנה
 קטרת תמיד לפני יהוה ^{יאהדובי}
 לדורותיכם:

תנו רבנן פטום הקטרת כיצד. שלש
 מאות וששים ושמונה מנים היו
 בה. שלש מאות וששים וחמשה
 קמנן ימות החמה מנה בכל יום.
 מחציתו בבקר ומחציתו בערב.

ושלשה מנים יתרים שמהם מכנים
 בהן גדול ונוטל מהם מלא חפניו
 ביום תפפורים. ומחזירן למכתשת
 בערב יום התפפורים כדי לקיים מצות
 דקה מן הדקה. ואחד עשר סמנים
 היו בה. ואלו הן <sup>(טוב למנותם באצבעותיו א תצרו
של יד ימין)</sup>
 א והצפורן. ב והחלבנה. ג והלבונה.
 ד משקל שבעים שבעים מנה. ה מור.
 ו וקציעה. ז ושכולת גרה. ח וברכום.
 ט משקל ששה עשר ששה עשר מנה.
 י הקושט שנים עשר. יא קלופה
 יב שלשה. יג קמחון תשעה. יד בורית
 טו שניא תשעה קבין. יז קפריסין
 יח סאין תלת וקבין תלתא. יט אם לא
 מצא יין קפריסין מביא חמר חיור

עתיק. מלח סדומית רובע. מערה
 עשן כל שהיא. רבי נתן הבבלי
 אומר אף כפת תירדן כל שהיא.
 אם נתן בה דבש פסקה. ואם חסר
 אחת מכל-סממניה חייב מיתה:
 רבן שמעון בן גמליאל אומר הצרי
 אינו אלא שרף הנזמף מעצי
 הקטף. בזרית ברשינא קמה היא
 באה כדי לשפות בה את הצפורן
 כדי שתהא נאה. וין קפריסין למה
 הוא בא כדי לשרות בו את הצפורן
 כדי שתהא עזה. והלא מי רגלים
 יפין לה אלא שאין מכניסין מי
 רגלים במקדש מפני הכבוד:
 תנא רבי נתן אומר כשהוא שוחק

אומר הדק היטב. היטב הדק.
 מפני שהקול יפה לבשמים. פטמה
 לחצאין כשרה. לשליש ולרביע לא
 שמענו. אמר רבי יהודה זה הכלל
 אם כמדתה כשרה לחצאין.
 ואם חסר אחת מכל-סממניה
 חייב מיתה:

תני בר קפרא אחת לששים או
 לשבעים שנה היתה באה של
 שירים לחצאין. ועוד תני בר קפרא
 אלו היה נותן בה קרמוב של דבש
 אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה.
 ולמה אין מערבין בה דבש מפני
 שהתורה אמרה פי כל-שאר וכר-
 דבש לא-תקטירו ממנו אשה

יִשְׁבְּרוּ. וְאֶתְּהַנּוּתְךָ לָהֶם אֶת-אֶבְלָם
בְּעֵתוֹ: פֹּתַח אֶת-יְדֶךָ ^{(יכוין מאד כמסוק ו}

^{כי בו עיקר הפרנסה. ויכוין שהוא יחי משגיח וזן ומפרנס לכל}
^{ויש פורשים כפיהם כלפי השמים והוא סימן לקבלת השפע}
^{מלמעלה. וכשיאמר פותח את ידיך יכוין ר"ת שם פא"}
^{שהוא מספר יאהדונה"י. ומספר סא"ל. וס"ת חת"ך}

וּמִשְׁבִּיעַ ^(ג"י חת"ך) לְכָל-חַי רִצּוֹן: צְדִיק
יְהוָה ^{יאהדונה"י} בְּכָל-דְּרָכָיו. וְחֶסֶד

בְּכָל-מַעֲשָׂיו: קְרוֹב יְהוָה ^{יאהדונה"י}
לְכָל-קְרָאָיו. לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ

בְּאֱמֶת: רִצּוֹן-יִרְאָיו יַעֲשֶׂה. וְאֶת-
שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר

יְהוָה ^{יאהדונה"י} אֶת-כָּל-אֲהָבָיו. וְאֶת-
כָּל-חַרְשֵׁעִים יִשְׁמֹד: תְּהַלֵּת יְהוָה ^{יאהדונה"י}

יְדַבֵּר-פִּי וַיִּבְרַךְ כָּל-בֶּשֶׂר שֵׁם
קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאֲנַחְנוּ נִבְרַךְ:

יְהִי מִעֲתָה וְעַד-עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

תִּבְנוּ תִפְלֵתִי קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ. מִשְׁאֵת
כַּפֵּי מִנְחַת-עֶרְב: הַקְּשִׁיבָה!

לְקוֹל שׁוֹעֵי מַלְכֵי וְאֱלֹהֵי. כִּי-
אֱלֹהֶיךָ אֶתְפַּלֵּל: וְאוֹ חֲצֵי קְדוּשׁ ^(דף יא)

^{וזהר מאד בכל ברכה שיבדך לבטא היטב את הא' של מלת אתה}
^{ולא יאמר ברוכתה. וכן הא' של מלת יהודה ולא יאמר דונג}
אֲדַנִּי יַסִּיק שִׁפְתֵי תַפְתָּח. וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהדונה"י} אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אֲבֹתָם.

אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
הַגְּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲלִיּוֹן.

גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. קוֹנֵה הַכּוֹל
וְזוֹכֵר חֲסֵדֵי אֲבוֹת. וּמְבִיא גּוֹאֵל

לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאֶהְבָּה:
^{כשיאמר באהבה יכוין למסור עצמו על קדוש השם}

^{בעשיית אחרים וברבנו לחיים. מלך חפץ בחיים. כתבנו}
^{בספר חיים. למעןך אלהים חיים: ואם שבת אינו חומר.}

מְלֶכֶת עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגִּן: (בתיבת מגן)

יְכוּיִן שְׁהִיא מְסַפֵּר ג' פ אל) בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

יֵאֱהוּדְנָהי(הר) מְגִן אֲבֹרָהִם:

אַתָּה נְבוֹר לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ (י"ה אגלא) מְחַיֶּה מֵתִים אֶתְּהָ רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בקוץ אומר מוריד הטל

אם אמר משיב הרוח ולא נזכר עד שאמר ברוך אתה ה' הוזר לראש.

בחורף משיב הרוח ומוריד הגשם

אם אמר מוריד הטל אינו חוזר

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחַיֶּה מֵתִים

בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ

נוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמְתִיר

אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָיִם.

מִי כְמוֹךָ בְּעַל יְבִטָא הִיטֵב אֶת הַעִיִן נְבוֹרוֹת

וּמִי רוֹמֵה לָךְ. מְלֶכֶת מַמִּית וּמְחַיֶּה

וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

בַּעֲשֵׂרֵת יְמֵי תְשׁוּבָה אוֹמְרִים, וְאִם לֹא אָמַר אֵינוֹ חוֹזֵר.

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵמָן זוֹכֵר יַצְוֵינוּ בְּרַחֲמִים לְחַיִּים:

וְנִאֲמֵן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים: בְּרוּךְ

אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהוּדְנָהי מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

בחזרת העמידה הש"צ אומר

נְקַדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ בְּנוֹעַם שֵׁים סוֹד שְׂרָפֵי קוֹדֶשׁ

הַמְשַׁלְשִׁים לָךְ קִדְשָׁה וּבִכְתוּב

עַל יַד נְבִיאֶךָ. וְקָרָא יְהוָה אֵל יְהוָה וְאָמַר: קְדוֹשׁ.

קְדוֹשׁ. קְדוֹשׁ. יְהוָה יֵאֱהוּדְנָהי צְבָאוֹת. מְלֹא

כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: לְעַמְתָּם מְשַׁפְּחִים וְאוֹמְרִים.

בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה יֵאֱהוּדְנָהי מִמְקוֹמוֹ. וּבְדַבְרֵי

קִדְשְׁךָ כְּתוּב לְאָמַר: וּמְלֹךְ יְהוָה יֵאֱהוּדְנָהי

לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּיָהּ:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ. וּקְדוֹשִׁים

בְּכָל־יּוֹם יְהַלְלוּךָ סֵלָה: בְּרוּךְ

אַתָּה יְהוָה יֵאֱהוּדְנָהי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

בעש"ת אומרים המלך הקדוש:

ואם אמר ה' הקדוש או שהוא מסופק, ולא נזכר תוך כדי דבור, חוזר לראש. וכן הש"צ שמעה בחזרה, חוזר לראש ואומר קדושה פעם שנית.

אתה חונן לאדם דעת ומלמד
לאנוש בינה.

כמוצאי שבת וכמוצאי יום טוב אומרים, ואם שכח אינו חוזר.

אתה חוננתנו יהוה ^{יהוה} אלהינו מדע
והשכל. אתה אמרת להבדיל בין
קודש לחול ובין אור לחושך. ובין ישראל
לעמים ובין יום השביעי לששת ימי
המעשה. כשם שהבדתנו יהוה ^{יהוה}
אלהינו מעמי הארצות וממשפחות האדמת.
כך פדתו והצילנו משטן רע ומפגע רע
ומכל (מיני) גזרות קשות ודעות
חמתגשות לבא בעולם:

וחננו מאתך חקמה בינה ודעת:
ברוך אתה יהוה ^{יהוה} חונן הדעת:
השיבנו אבינו לתורתך. וקרבנו
מלבנו. לעבודתך.

ותחזירנו בתשובה שלמה לפניך:
ברוך אתה יהוה ^{יהוה} הרוצה
בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחול
לנו מלבנו כי פשענו. כי
אל טוב וסלח אתה: ברוך אתה
יהוה ^{יהוה} חנון המרבה לסלוח:
ראה נא בענינו וריבה ריבנו. ומהר
לנא לנו נא אלה שלמה למען
שמוך ^(כיון וידה' ואזוה' כי לא גואל חזק אתה: שעולה מספר גאולה)
ברוך אתה יהוה ^{יהוה} גואל ישראל:

בתענית צבור דתינו כד' צומות אומר כאן השליח צבור עגנו
(דף לו). אבל תענית צבור שקבלו על כל צרה שלא תבוא אומר
השי"ע עגנו בשומע תפלה כמו היחיד.

רפאנו יהוה ^{יהוה} ונרפא. הושיענו
ונושיעה. כי תהלתנו אתה.

וְהֵעִלָּה אֶרְוֹכָה וּמִרְפָּא לְכָל-
 תַּחֲלוּתֵינוּ. וְלְכָל-מִכְאוּבֵינוּ וְלְכָל-
 מַכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל רֹפֵא רַחֲמָן וְנִצְמָן
 אֲתָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱהוָה
 רֹפֵא חוּלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

אם אמר ברכך עלינו כימות החמה, אם נזכר קודם שהגיע לעושה שלום חוזר לברכנו, ואם הגיע לעושה שלום אע"פ שלא עקר רגליו חוזר לתחלת העמידה.

בקי"ז בְּרַכְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-
 מַעֲשֵׂי יְדֵינוּ. וּבְרַךְ שְׁנַתְנוּ
 בְּטַלְלֵי רְצוֹן בְּרָכָה וּנְדָבָה. וְתַהֲי
 אַחֲרֵיתָה חַיִּים וְשִׁבְעַת וְשָׁלוֹם כְּשָׁנִים
 הַטּוֹבוֹת לְבְרָכָה כִּי אֵל טוֹב
 וַיִּמְטֵב אֶתְּךָ וּמְבָרְךָ הַשָּׁנִים: בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱהוָה מְבָרְךָ הַשָּׁנִים:

א) אם טעה ואמר ברכנו כימות הגשמים אם נזכר קודם שהתחיל תקע אומר שם ותן טל ומטר לברכה. ב) אם נזכר אחר שהתחיל חזק יתפלל כדרכו ויאמר כשומע תפלה ותן טל ומטר לברכה

ג) אם נזכר אחר שברך שומע תפלה קודם שהתחיל רצה יאמר שם ותן טל ומטר לברכה. ד) אם נזכר אחר שהתחיל רצה חוזר מברך עלינו וגומר על הסדר. ה) אם לא נזכר אלא עד לאחר שאמר יהיו לרצון האחרון אפילו שלא עקר רגליו יחזור לתחלת העמידה.

בחורף בְּרַךְ עֲלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱהוָה אֵלֵינוּ
 אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת. וְאֶת כָּל-

מִיַּי תְּבוֹאֶתָה לְטוֹבָה. וְתֵן טַל וּמָטָר
 לְבְרָכָה עַל כָּל-פְּנֵי הָאָדָמָה. וְרוּחַ
 פָּנֵי תִבְרָא וְשִׁבְעַת אֶת הָעוֹלָם כְּלָז
 מִטּוֹבָה. וּמִלֵּא יְדֵינוּ מִבְּרָכוֹתֶיךָ
 וּמֵעַשְׂרֵי מִתְּנוֹת יְדֶיךָ. שְׁמְרָה
 וְהַצִּילָה שָׁנָה זוֹ מִכָּל-דָּבָר רָע.
 וּמִכָּל-מִיַּי מִשְׁחִית וּמִכָּל-מִיַּי
 פּוֹרְעָנוֹת. וַעֲשֵׂה לָּהּ תִּקּוּה טוֹבָה
 וְאַחֲרֵית שָׁלוֹם. חוּם וְרַחֵם עָלֶיהָ וְעַל
 כָּל-תְּבוֹאֶתָה וּפִירוֹתֶיהָ. וּבְרָכָה
 בְּגִשְׁמֵי רְצוֹן בְּרָכָה וּנְדָבָה. וְתַהֲי

אחריתה חיים ושבע ושלוים. בשנים
 המובות לברכה. כי אל טוב ומטיב
 אתה ומברך השנים: ברוך אתה
 יהוה אלהינו ^{יאהרונה} מברך השנים:
 תקע בשופר גדול לחרותנו. ושא
 גם לקבץ גלויותינו. וקבצנו יחד
 מארבע כנפות ^(כיון שם קדוש חב"ו) הארץ
 לארצנו: ברוך אתה יהוה אלהינו ^{יאהרונה}
 מקבץ גדחי עמו ישראל:
 השיבה שופטנו בבראשונה.
 ויועצינו כבתחלה. והסר
 ממנו יגון ^(סמאל) ואנחה ^(לידית). ומלוח
 עלינו מהרה אתה יהוה אלהינו ^{יאהרונה}
 לברך. בהסד וברחמים בצדק
 ובמשפט: ברוך אתה יהוה ואלהינו

^{יאהרונה} מלך אוהב צדקה ומשפט:

בעשית המלך המשפט: אם טעה ואמר מלך אוהב אינו חוזר.

למינים ולמלשינים אל תהי תקוה
 וכל הזדים פרגע יאברו.

וכל אויביך ^(סמאל) וכל שונאיך ^(לידית)

מהרה יכרתו. ומלכות הרשעה

מהרה תעקר ותשבר ותכלם

ותכניעם במהרה בימינו: ברוך

אתה יהוה אלהינו ^{יאהרונה} שובר אויבים

ומכניע מינים:

על הצדיקים ועל החסידים ועל

שארות עמך בית ישראל. ועל

פליטת בית סופריהם. ועל גרי

הצדק ועלינו. יהמו נא רחמיך

יהוה אלהינו ^{יאהרונה} אל הינו ותן שכר טוב

לְכַל־הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת.
 וְשִׁים חֲלַקְנוּ עִמָּהֶם. וְלַעֲוֹלָם לֹא
 נִבְוֵשׁ כִּי־כֶד בְּמַחְנוּ. וְעַל חֲסִדְךָ
 הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת נִשְׁעַנְנוּ: כְּרוּךְ אַתָּה
 יְיָ הוֹדוּאֱדֹנָי ^{יאהדונהי} מִשָּׁעַן וּמִבְטָח
 לַצַּדִּיקִים:

תִּשְׁבֹּן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם עִירְךָ בְּאֲשֶׁר
 דִּבַּרְתָּ. וְכִסֵּא דָוִד עֲבֹדְךָ
 מִתְהַרָה בְּתוֹכָהּ תִּבְנֶן. ^{(יכוין להתפלל על}

משיח בן יוסף שיהיה ולא ימות ע"י ארמילוס רשיעא)

וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּנֵן עוֹלָם בְּמִתְהַרָה
 בְּיָמֵינוּ: כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹדֵנִי ^{יאהדונהי}
 בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם:

אֶת צִמְח דָּוִד עֲבֹדְךָ מִתְהַרָה תִּצְמִיחַ
 וְקִרְנוּ תָרוּם בִּישׁוּעָתְךָ. כִּי

לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ. ^(יכוין לצפות לישועה) כָּל־
 הַיּוֹם: כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹדֵנִי ^{יאהדונהי}
 מִצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ הוֹדֵנִי ^{יאהדונהי} אֵל הֵינּוּ.
 אֲב הִרְחֵמֵן רַחֵם עָלֵינוּ.
 וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ.
 כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה.

טוב להתודות ולבקש על הפרנסה כשומע תפלה

רבונו של עולם הטאתי ועויתי ופשעתי לפניך, יהי
 רצון מלפניך שתכחול והסלח ותכפר לי על כל
 מה שהטאתי ושעויתי ופשעתי לפניך מיום שנבראתי
 עד היום הזה. ויהר"מ יהוה או"א שתזמין פרנסתנו
 ומזונותינו לי ולכל אנשי ביתי היום וככל יום ויום
 בריוח ולא בצמצום, בכבוד ולא בכזו, בנחת ולא בצער,
 ולא אצטרך למתנות בשר ודם ולא לירי הלואאתם
 אלא מידך הרחבה הפתוחה והמלאה, בזכות שמך הגדול
 (דיקרנוקסא גי' חתך) הממונה על הפרנסה:

וּמִלְפָּנֶיךָ מִלְּכֵנוּ רִיקָם אֲלֵ־תִשְׁיָבֵנוּ
 חֲנֵנוּ וְעַנְנוּ וּשְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ.

במענית צבור וכן כמענית יחיד יאמר היחיד עננו, וכן הש"ץ ששכח
 לומר כת"ע עננו בין גואל לרופא יאמר כאן כותיד סבלי חתימה.
עֲנֵנו אֱבוֹנֵינוּ עֲנֵנו בְּיוֹם צוּם הַמַּעֲנִית הַזֶּה כִּי בְּצָרָה
נָדוּלָה אֲנַחְנוּ. אֲלֵתֶּפֶן לְרַשְׁעֵנוּ וְאֲלֵתִתְּעַלְּם
מִלְּפָנֵינוּ מִבְּקִשְׁתֵּנוּ. הַגִּיד נָא קְרוֹב לְשׁוּעָתֵנוּ. מָרַם
וְקָרָא אֵלֶיךָ אֲתָה תַעֲנֵה. נְדַבֵּר וְאַתָּה תִשְׁמַע בְּדַבְּרֵנוּ
שִׁנְיָמָר וְהָיָה מָרַם וְקָרָא וְנֵאֱמֵר אֲנֵנּוּ. עוֹד הֵם
מְדַבְּרִים וְנֵאֱמֵר: כִּי אֲתָה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲרֹנְהוּ
פִּוְקָה וּמִצִּיל וְעֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל־עֵת צָרָה וְצוּקָה:
 (הש"ץ חותם בין גואל לרופא ברוך אתה יהוה אלהינו יאהרונתי
 העונה לעמו ישראל בעת צרה):

כִּי אֲתָה שׁוֹמֵעַ תִּפְלֵת כָּל־פֶּה: בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲרֹנְהוּ שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה:
רְצָה יְהוָה יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמּוּךָ
יִשְׂרָאֵל וְלִתְּפִלָּתָם שְׁעָה וְהַשֵּׁב
הַעֲבוּדָה לְדַבִּיר בִּירְתֶּךָ. וְאֵשִׁי
יִשְׂרָאֵל וְתִפְלָתָם מְהֵרָה בְּאַתְּכָה
תִּקְבַּל בְּרָצוֹן. וְתֵהִי לְרָצוֹן תְּמִיד
עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

בר"ח ובחול המועד או יעלה ויבא, ואם שכח, אם נזכר קודם
 שהתחיל מודים אוסרה במקום שנזכר, ואם התחיל מודים, אם נזכר
 קודם שהגיע לעושה שלום חוזר לרצה, ואם הגיע לעושה שלום
 אע"פ שלא עקר רגליו חוזר לראש, חוץ מערבית של ר"ח
 שאם שכח אינו חוזר.

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהי אֲבוֹתֵינוּ יְעֹלָה וְיָבֵא וְיַעֲנֵה וְיִרְאֶה וְיִרְצָה
וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֵּר וְיִזְכְּרֵנוּ וְיִזְכְּרוּ אֲבוֹתֵינוּ.
וְיִזְכְּרוּ יְרוּשָׁלַם עִירְךָ. וְיִזְכְּרוּ מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ.
וְיִזְכְּרוּ כָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלִיטָה לְמוֹכָה.
לְחַן לְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים. לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בְּיוֹם
 בראש חדש ראש חדש החדש הזה.

בחוה"מ פסח חג המצות הזה ביום מקרא קדש הזה.
 בחוה"מ סכות חג הסוכות הזה ביום מקרא קדש הזה.
 לרחם בו עלינו ולהושיענו. וקרנו יהוה אלהינו יאהרונתי
 אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה.
 והושיענו בו לחיים טובים. בדרך ישועה ורחמים.
 חיים וקננו וקמול ורחם עלינו. והושיענו כי אליך
 עינינו. כי אל מלך מנוח ורחום אתה:

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹם. תַּחֲפֹץ
בָּנוּ וְתִרְצָנוּ וְתַחֲזִיקֵנוּ עֵינֵינוּ
בְּשׁוּבָךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה

יהו אלהינו יהאדינהי המחזיר שכינתו לציון:

בחורה, כשהתן או מידים יאסרו הקהל כלחש מודים דרבנן ויכרעו ראשם לכד. וכן בסוף מודים יכרעו ראשם בחיבת ברוך וזוקפין בחיבת אל. וצריך להזהר לענות אמן על ברכת המחזיר ואח"כ יאסרו מודים.

מודים אנתנו לך שאתה הוא

יהו אלהינו יהאדינהי (וב) אלהינו ואלהי

אבותינו לעולם ועד. צורנו צור

חיינו ומגן ישענו אתה הוא. לדר

ודר נודה לך ונספר תהלתך. על-

חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו

הפקודות לך. ועל נפסיד שבכל יום

עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך

שבכל עת. ערב ובקר וצהררים.

הטוב כיללא כלו רחמיך. המרחם

כיללא תמו חסדיך כי מעולם

קוינו לך:

מודים דרבנן

מודים אנתנו לך שאתה הוא יהו אלהינו יהאדינהי

אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר.

ויצרנו יוצר בראשית. ברכות והודאות לשמך הגדול

ותקדוש על שהתחיתנו וקמתנו בן תחינו ותחננו.

ותקדוש גליותינו לחצרות קדשה. לשמר הקדוש

ולעשות רצונך. ולעבדך בלבב שלם. על שאנתנו

מודים לך. ברוך אל ההודאות:

בתנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים. ואם שכת אינו תוור.

על הנסים ועל הפרקן. ועל הגבורות. ועל התשועות

ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו

במים ההם בזמן הזה:

לחנוכה

בימי מתתיה בן יוחנן בנה גדול חשמונאי וקניו

בשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל

לשבתם תורתך ולתעבירם מחקי רצונך. ואתה

ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם. רבם את

ריבם. ונתת את דינם. נקמת את נקמתם. מסרת גבורים

ביד חלשים. וברבים ביד מעטים. ורשעים ביד צדיקים.

וטמאים ביד טהורים. ונדים ביד עוסקי תורתך. לך

עשית שם גדול וקדוש בעולם. ולעמך ישראל

עשית השועה גדולה ופירקון כהיום הזה. ואחר כך
 באו בניו לרביר ביתך ופנו את היכלך. ומהרו את
 מקדשך. והדליקו גרות במצרות קדשך. וקבעו שמונת
 ימי חגכה אלו בהלל ובהודאה. ועשית עמדם נסים
 ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה:

לפורים

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה. כשעמד
 עליהם המן הרשע. בקש להשמיד לחרוג
 ולאבד את כל היהודים מעשר ועד גזון טף ונשים ביזם
 אסתר בשלשה עשר להחדש שנים עשר הוא החדש
 אדר ושללם לבו. ואתה ברחמיך הרבים הפרת את
 עצתו וקלקלת את מחשבתו. והשבות לו גמולו
 בראשו. ותלו אותו ואת בניו על העץ. ועשית עמדם
 גם ונפלא ונודה לשמך הגדול סלה:

ועל כלם יתברך ויתרום ויתנשא
 תמיד שמך מלכנו לעולם ועד.
 וכל החיים יודוך סלה:

בעשרת ימי תשובה אומרים. ואם שכה אינו חזור.
 וכחוב לחיים טובים כל בני בריתך:

ויהללו ויברכו את שמך הגדול
 באמת לעולם כי טוב. האל
 ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב:
 ברוך אתה יהוה ^{יאהדונהי} האלהים הטוב
 שמך ורך נאה להודות: ^{(יכוין ס"ח כח"ח):}

בהעניית צבור אומרים כאן בחורה ברכת כהנים.

שנים שלום טובה וברכה חיים חן
 וחסד ורחמים עלינו ועל כל
 ישראל עמך. וברכנו אבינו כלנו
 באחד באור פניך. כי באור פניך
 נתת לנו יהוה ^{יאהדונהי} אלהינו תורה
 וחיים. אהבת וחסד. צדקה ורחמים.
 ברכה ושלום. וטוב בעיניך לברכנו
 ולברך את כל עמך ישראל
 ברוב עז ושלום:

בעשרת ימי תשובה איכרים. ואם שכח אינו חוזר.
 ובספר חיים ברכה ושלוש ופרנסה טובה וישועה
 ונקמה ונגרות טובות. נזכר ונקתב לפניה
 אנחנו וכל עמך ישראל לחיים טובים ולשלום:

ברוך אתה יהוה וואדני ^{יאהדוניה} המברך
 את עמו ישראל בשלום אמן:

יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי
 לפניך יהוה ^{יאהדוניה} ואדני צורי וגאלי:

אלהי נצור לשוני מרע. ושפתותי
 מדיבר מרמה. ולמקל לי נפשי

תרום. ונפשי כעפר לכל תהיה.
 פתח לבי בתורתך. ואחרי מצותיך

תרהוף נפשי. וכל תקמים עלי
 לרעה. מהרה הפך עצתם ומקל

מחשבותם. עשה למען שמך. עשה
 למען ומינדך. עשה למען תורתך.

עשה למען קדושתך. למען יחלצון
 ידידיך. ^(רית שם י"ד) הושיעה ומינד וענני:

טגולה שלא ישכח שמו ליום הדין. יאמר קודם יהיו לרצון פסוק
 מתנ"ך המתחיל באות הראשונה ומסיים באורח האחרונה של שמו.

יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי
 לפניך יהוה ^{יאהדוניה} ואדני צורי וגאלי:

שוב לומר למנחה כנגינות בצורת המנורה. יש נוחים לומר
 תפלה זו של רב (ברכות ט"ז ע"ב).

יהי רצון מלפניך ה' או"א שתתן לנו חיים ארוכים,
 חיים של שלום, חיים של טובה, חיים של ברכה,
 חיים של פרנסה טובה, חיים של חלוצי עצמות. חיים
 שיש בהם יראת הטא, חיים שאין בהם כושה וכלמה.
 חיים של עושר וכבוד. חיים שתהא בנו אהבת התורה
 ויראת שמים, חיים שתמלא לנו את כל משאלות לבנו
 לטובה לעבודתך. יהיו לרצון וגו'.

כרע ופסע ג' פסיעו' לאחריו בכריעה א' והפסיעו' תהיינה עקב כרע
 גודל, ועוקר רגל שפא תחלה, וקודם שיוקוף הופך פניו לשמאל ויאמר
 עושה שלום בפרוסיו, ויוקוף ויפנה לימינו ויכרע ויאמר והוא יעשה
 שלום עלינו, ויוקוף ויכרע לפניו ויאמר ועל כל ישראל ובני ויוקוף.

עושה שלום ^(כעשיית או' השלום) במרומו
 הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו

ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן:

יְרֵמִי אֲרֵא שְׁתַּבְּנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ וְתִזְחַלְקֵנוּ
בְּתוֹרְתוֹ לַעֲשׂוֹת תְּמִי רְצוֹנָךְ וּלְעַבְדְּךָ בְּלִבְבֵי שְׁלָם:

במקום שכלו הג' פסיעות יעמוד ולא יחזור למקומו עד שיוגיע הש"ץ
לקדושה. והש"ץ יעמוד שיעור הל"ד ד' אמות ואח"כ יתחיל התורה.

בעשרת ימי תשובה אומרים

אָבִינוּ מִלִּבְנֵי חַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ
אָבִינוּ מִלִּבְנֵי אֵין לָנוּ מִלֵּךְ אֵלֶּא אַתָּה
אָבִינוּ מִלִּבְנֵי עֲשָׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ
אָבִינוּ מִלִּבְנֵי חֲדַשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה
אָבִינוּ מִלִּבְנֵי בְּטַל מַעֲלֵינוּ כְּלִי-גִּזְרוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוֹת
אָבִינוּ מִלִּבְנֵי בְּטַל מַחְשָׁבוֹת שְׂנְאֵינוּ
אָבִינוּ מִלִּבְנֵי הַפֶּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ
אָבִינוּ מִלִּבְנֵי כְּלָה כְּלִי-צַר וּמִשְׁטֵין מַעֲלֵינוּ
אָמֵם כְּלָה דָּבָר וְתָרֵב וְרַעַה וְרַעַב וְשָׂבִי וּבִזָּה וּמִשְׁחִית
וּמִגְפָה וְיָצַר הָרָע וְחוֹלָאִים רָעִים מִכֵּנִי בְּרִיתְךָ:
אָבִינוּ מִלִּבְנֵי שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלַמָּה לְכָל-חוּלֵי עַמְּךָ
אָבִינוּ מִלִּבְנֵי מָנַע מִגְּפָה מִגְּחִלְתֶּךָ
אָבִינוּ מִלִּבְנֵי זְכוּר כִּי עָפַר אֲנַחְנוּ
אָבִינוּ מִלִּבְנֵי מַחול וְסִלַּח לְכָל-עוֹנוֹתֵינוּ
אָבִינוּ מִלִּבְנֵי קִרַע רוּעַ גִּזְרֵי דִיגְנוּ (יבין בשם קר"ע ש"ן):
אָמֵם מַחֹק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כְּלִי-שְׂטָרֵי חוֹבוֹתֵינוּ:

אָבִינוּ מִלִּבְנֵי מַחָה וְתַעֲבַר פְּשָׁעֵינוּ מִנְּגַד עֵינֶיךָ
אָבִינוּ מִלִּבְנֵי כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים
אָבִינוּ מִלִּבְנֵי כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר צְדִיקוֹם וְחַסִּידוֹם
אָבִינוּ מִלִּבְנֵי כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר יִשְׂרָאֵל וְתַמִּימִים
אָבִינוּ מִלִּבְנֵי כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר מְזוֹנוֹת וּפְרָסָה טוֹבָה
אָבִינוּ מִלִּבְנֵי כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר מַחִילָה וְסִלְיָה וּבִפְרָה:
אָבִינוּ מִלִּבְנֵי כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר נְאֻלָּה וַיְשׁוּעָה
אָבִינוּ מִלִּבְנֵי זְכָרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלִּפְנֵיךָ
אָבִינוּ מִלִּבְנֵי הִצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקִרְוֹב
אָבִינוּ מִלִּבְנֵי הָרַם קִרְוֹן יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
אָבִינוּ מִלִּבְנֵי וְהָרַם קִרְוֹן מִשִּׁיחָךָ
אָבִינוּ מִלִּבְנֵי חֲנִנוּ וְעַנְנוּ
אָבִינוּ מִלִּבְנֵי הַחֲזִירְנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ
אָבִינוּ מִלִּבְנֵי שָׁמַע קוֹלְנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ
אָבִינוּ מִלִּבְנֵי עֲשָׂה לְמַעֲנֶךָ אִסְלֵא לְמַעֲנֵנוּ
אָבִינוּ מִלִּבְנֵי קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ
אָבִינוּ מִלִּבְנֵי אֶל-תְּשִׁיבֵנוּ רִיקִים מִלִּפְנֵיךָ

דיני נפילת אפים

א) אלו הם הימים שאין מתודים בהם ואין נופלים על פניהם,
ריח. כל חדש ניסן. פסח שני (י"ד באייר). ל"ג לעומר. מריח
סיון עד סוף י"ב בו. תשעה באב. ט"ו באב. ערב ר"ה. ערב
יוה"כ. ממוצאי יוה"כ עד סוף תשרי. חנוכה. ט"ו בשבט. פורים.

י"ד וט"ו של אדר א' וכשיש מילה בביהכ"מ. או אפי' שהמילה בבית אם יש אבי הבן או סנדק בביהכ"מ. וכשיש חתן בביהכ"מ. ובבגדאד נוהגים שלא לפול ע"פ גם כיום י"א אב וביום י"ז סבת. כ) כל יום שאין גופלים על פניהם אין גופלים גם במנחה שלפניו חוץ מערב ר"ה ועיה"כ. ג) יתורה ע"ס א' ב' ויכפול ה' אותיות מנצפ"ך כמסודר פה. ד) בכל תיבה המתחילה באחת מאותיות א' ב' יכה בנחת באגרוף של יד ימין על הלב שהוא תחת הדר בארבע או חמש אצבעות בצד שמאל, ויזהר להכות דוקא על הלב ולא כאיתם המכים על הדר או למעלה ממנו כי אין זה מקום הלב.

אָנָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ. תְּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ
 וְאֵל תֵּת עֲלֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ מִתְחַנְּתֵנוּ. שְׂאִין
 אֲנַחְנוּ עֲזֵי פָנִים וְקָשִׁי עֲזָרָה לֹא־מֵר
 לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵנוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטְאֵנוּ.
 אֶבֶל חָטְאֵנוּ. עֲזִינוּ פִּשְׁעֵנוּ. אֲנַחְנוּ
 וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשִׁי בֵיתֵנוּ: אֲשַׁמְנוּ.
 בְּגִדְנוּ גְזֵלְנוּ. דְּבַרְנוּ דּוֹפוּי לְשׁוֹן הָרַע.
 הָעֲזִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. וְדָנוּ חֲמוּסֵנוּ.

מְפַלְנוּ שִׁקָּר וּמְרַמָּה. יַעֲזֵנוּ עֲצוֹת
 רָעוֹת. כּוֹזְבֵנוּ. כָּעֲסָנוּ. לִצְנוּ. מְרַדְנוּ.
 מְרִינֵנוּ דְכָרִיד. נֹאֲצָנוּ. גֹּאֲפָנוּ. סָרְרָנוּ.
 עֲזִינוּ. פִּשְׁעֵנוּ. פְּגָמֵנוּ. צָרְרָנוּ. צַעֲרָנוּ
 אֶב וְאֵם. קָשִׁינוּ עֲרָה. רִשְׁעֵנוּ.
 שַׁחַתְנוּ. תַּעֲכָנוּ. תַּעֲזִנוּ וְהַתְּעַתְנוּ
 וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִכּוּשֵׁפְטֶיךָ
 הַמְּזוּכָרִים וְלֹא שָׁוִה לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק
 עַל כָּל־חַבְּאָ עֲלִינוּ. כִּי־אַמַּת עֲשִׂית
 וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

אם עברו שבעה דקים משקיעת החמה אין אוטרים י"ג מדות.
 אל ארד אפים אתה ובעל הבתמים. גדלת רחמיך
 וחסדיך הודעת לענו מקדם וכן כתוב בתורתך.
 ונרד יְהוָה יֵאָדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ בְּעֵנֵנו וְיִתְנָצֵב עִמּוֹ שֵׁם. וְיִקְרָא
 בְּשֵׁם יְהוָה יֵאָדוּנָהי וְשֵׁם יִאָמַר:
 י"ג מדות צורך לאמרם כמתון, וטוב לפנותם באצבעותיו, וישעים
 את הפסק שבין ה' ה', ומי שאומר בחד טבלי פסק ביניהם
 עונשו גדול, וישחה מעט כשאומר ויעבור, ויוקף כשאו' ה' ה'.

ויעבר יהוה אלהי יאהוונה | על פניו ויקרא
 יהוה אלהי יאהוונה | יהוה אלהי יאהוונה א אל
 ב רחום ורחמים י ארך אפים י ורב
 חסד ורחמים י נצר חסד לאלפים
 י נשא עון י ופשע י וחסאה י ונקמה י

אחר שקיעת החמה אין עושים נפילת אפים.

רחום ורחמים חסדו לפניה רחם עלינו והושיענו:

לדוד אליהו יהוה אלהי יאהוונה נפשי אשא אלהי בך
 בטחתי אל אבוסה אל יעלצו איבי לי גם
 כל קנוד לא יבשו יבשו הבוגדים ריקם דרביך
 יהוה אלהי יאהוונה הודיעני ארחותיה למדני הדריכני
 באמתה ולמדני כראתה אלהי ישעי אותך קניתי
 כל היום וברב חסד יהוה אלהי יאהוונה וחסדך כי
 מעולם חמה חסאת ענרי ופשעי אל תזכר כחסדך
 ובר ליה אלהי למען טובך יהוה אלהי יאהוונה טוב וישר
 יהוה אלהי יאהוונה על כן יורה חסאים בדרך י דרך
 עניים במשפט וילמד עניים דרכו כל ארחות
 יהוה אלהי יאהוונה חסד ורחמים לנצרי בריתו ועדתיו
 למען שמך יהוה אלהי יאהוונה וכל חת לעוני כי רב

הוא מי זה האיש ירא יהוה אלהי יאהוונה ירני בדרך
 יבחר נפשו בטוב תלוי וזרעו ירש ארץ סוד
 יהוה אלהי יאהוונה ליראיו ובריתו להודיעם עיני תמיד
 אל יהוה אלהי יאהוונה כי הוא יוציא מרשת רגלי
 פנה אל י וננני כריתו ועני אני צרות לבבי הרחיבו
 ממצוקותי הוציאני ראה עני ועמלי ושא לכל
 חסאתי ראה איבי כידבר ונשאת חסם שנאני
 שמרה נפשי והצילני אל אבוש כיד חסיתי בך תם
 וישר יצוני כי קניתיך פדה גאלהים את ישראל
 מכל צרותיו והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו
 יהוה אלהי יאהוונה אלהי ישראל טוב מחרון אפה
 והנחם על הרעה לעמו:

אבינו מלכנו אבינו אלה אבינו מלכנו אין לנו מלך
 אלא אלה אבינו מלכנו רחם עלינו אבינו
 מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים עשה עמנו
 צדקה וחסד למען שמך הגדול והושיענו ואנחנו לא
 גרע מהנעשה כי עליך עינינו זכור בחסד יהוה אלהי
 יאהוונה וחסדך כי מעולם חמה יהי חסדך יהוה אלהי
 יאהוונה עלינו באשר יחלנו לך אל תזכר לנו עונות
 ראשנים מהר יקדמונו רחמיה כי בלוננו מאד עזרנו
 בשם יהוה אלהי יאהוונה עשה שמים וארץ חננו יהוה אלהי

יאהרונחי חננו כירב שבוענו כיו: ברנו רחם תזכר: ברנו אהבה תזכר. ברנו עקרה תזכר. ברנו תמימות תזכר: יהוה אלהי יאהרונחי הושיעה. המלך יעננו ביום קראנו: כיהוא ידע יצרנו. זכור כיעפר אנחנו: עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך. והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך:

ככנדאד וסביכותיה יש נוהגים לומר פסוקים אלה אהרי ועבור. הטיבה ברצונך את ציון. תבנה חומות ירושלים: אז תחפץ ובחי צדק עולה וכליל. אז יעלו על מזבחתך פרים:

בימים שאין נופלים על פניהם אומרים אחר התורה

יהי שם יהוה אלהי יאהרונחי מברך. מעתה ועד עולם: ממזרח שמש עד מבואו. מהלל שם יהוה אלהי יאהרונחי: רם על כל גוים יהוה אלהי יאהרונחי. על השמים כבודו: יהוה אלהי יאהרונחי אדוננו. מה אדיר שמך בכל הארץ:

ואומר החזן חצי קדיש ואח"כ אומר

תתקבל צלותנו ובעותנא עם צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם אבנא דבשמך וארעא ואמרו אמין: אמן

יהא שלמא רבא מן שמיא. תיים ושבע וישועה ונחמה ושיזבא ורפואה ונאלה וסליחה וכפרה וריח ונחלה. לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמין: אמן יעשה שלש פסיעות ואמר

עושה שלום כמרומיו. הוא כרתמיו ועשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמין: אמן

למנצח בנגינת מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו. יאר פניו אתנו

סלה: לדעת בארץ הרבה. בכל גוים ישועתך: יודוך עמים אלהים. יודוך עמים

כלם: ישמחו וירננו לאמים כית שפט עמים מישר. ולאמים בארץ תנחם סלה:

יודוך עמים אלהים. יודוך עמים כלם: ארץ נתנה יבולה. יברכנו אלהים אלהינו:

יברכנו אלהים. וייראו אותו כל אפסי ארץ:

כערב שכת במקום למנצח אומרים

יהוה אלהי יאהרונחי מלך גאות לב שלב שיהוה אלהי יאהרונחי עז התאזר. אף תבון תבל

בלתמוז: נכון כסאך מאז. מעולם אתה:
 נשאו נהרות יתוואדני ^{יאהדונהי} נשאו נהרות
 קולם. ישאו נהרות דכים: מקלות אמים
 רפים אדירים משבריים. אדיר במרום
 יתוואדני ^{יאהדונהי}: עד תיד נאמנו מאד לביתך
 נאודיקדש. יתוואדני ^{יאהדונהי} לארך ימים:

ואורים קדיש יהא שלמא (רף יא)

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת
 נדלה ליוצר בראשית. שלא
 עשנו כגויי הארצות ולא שמונו
 כמשפחות האדמה. שלא שם
 חלקנו בהם ונורלנו בכר המונם.
 שהם משתחיים להכל וריק
 ומתפללים אל אר לא וישיע.
 (יפסיק מעט. וכשיאמר ואנחנו משתחיים יכרע כל גופו). ואנחנו
 משתחיים לפני מלך מלכי המלכים

הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה
 שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו
 בשמים ממעל. ושכינת עזו בגבהי
 מרומים. הוא אליהנו ואין עוד
 אחר. אמת מלכנו ואפס זולתו.
 בכתוב בתורה. וידעת היום
 והשבות אל לבבך כי יתוואדני ^{יאהדונהי}

הוא האלהים בשמים ממעל ועל-
 הארץ מתחת. אין עוד:
 על כן נקוה לך יתוואדני ^{יאהדונהי} אל הינו
 לראות מהרה בתפארת ערך
 (ס"ח כה"ת) להעביר גלולים מן הארץ
 והאלילים פרות ופרתון. לתקן עולם
 במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו
 בשמך להפנות אליך כל רשעי-

אָרֶץ. וְכִירוּ וַיִּדְעוּ בְּלִיּוֹשְׁבֵי תְבֵל.
 כִּי לֹד תִּכְרַע בְּלִי-פָרֶךְ תִּשְׁבַּע כָּל-
 לָשׁוֹן. לִפְנֵיךָ יְהוָה ^{יאהרונחי} יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יִכְרַעוּ וַיִּפְלְאוּ וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ יִקְרִיתָנוּ.
 וַיִּקְבְּלוּ בָלֶם אֶת-עוֹל מַלְכוּתְךָ.
 וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד.
 כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא. וְלְעוֹלָמֵי עֵד
 תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. בְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ.
 יְהוָה ^{יאהרונחי} יְהוָה לְעֵלָם וָעֶד:
 וְנֹאמַר וְהָיָה יְהוָה ^{יאהרונחי} יְהוָה לְמֶלֶךְ
 עַל-כָּל-הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
 יְהוָה ^{יאהרונחי} יְהוָה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

תפלת ערבית

זמן קריאת שמע של ערבית משעת יציאת ג' כוכבים קטנים
 עד עמוד השחר, ואם הצבור מקדימין להתפלל ערבית יתפלל
 עמהם, וכשיגיע זמן קיש חוזר וקורא קיש בלא ברכה.

בראש חדש אומרים

בְּרַכְי נַפְשֵׁי אֶת-יְהוָה ^{יאהרונחי} יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 אֱלֹהֵי נְדָלָת מֵאֵד הוֹד וְהַדָּר ^{יאהרונחי}
 לְבָשֶׁת: עֲמָה אֹר כְּשֶׁלְמָה נוֹטָה
 שָׁמַיִם בְּיָרִיעָה: הַמְקַרְה בַּמַּיִם
 עַל-יֹתֵיב הַשָּׁם-עֲבִים רְכוּבוֹ הַמְחַלֵּךְ
 עַל-כַּנְפֵי-רוּחַ: עֲשֵׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת
 מְשַׁרְתָּיו אֲשֶׁר לְהֵט: יִסַּד אָרֶץ עַל-
 מְכוּנֵיהָ בְּלִי-תַמוּט עוֹלָם וָעֶד: תַּהוֹם
 כְּלָבוֹשׁ כְּפִיתוֹ עַל-הָרִים יַעֲמֵדוּ מַיִם:
 מִן-גְּעַרְתְּךָ יִנוּסוּן מִן-קוֹל רַעְמֶךָ
 יִחַפְּזוּן: יַעֲלֶינָה הָרִים יִרְדּוּ בְּקַעוֹת אֶרֶץ-
 מְקוּם זֶה וְיִסְדָּתָ לָהֶם: גְּבוּל-שְׂמֹרֶת
 בְּלִי-עֲבָרוֹן בְּלִי-שְׂבוּן לְבָסוֹת הָאָרֶץ:
 הַמְשַׁלַּח מִעֵינַיִם בְּנַחְלָיִם בֵּין הָרִים

יהלכון: ישכון כל חיתו שדי ושרו
 פראים צמאם: עליהם עוף השמים
 ישכון מבין עפאים ותנו קור:
 משקה הרים מעליותו מפרי
 מעשיך תשבע הארץ: מצמיח
 חציר ולבנה מהו עשב לעבדת האדם
 להוציא לחם מן הארץ: ויין וישמח
 לבב אנוש להצחיל פנים משמן
 ולחם לבב אנוש יסעד: ושבעו עצי
 יהואדה ^{יאהדנה} ארזי לבנון אשר נטע:
 אשר שם צפרים יקננו חסידה
 ברושים ביתה: הרים הגבהים
 ליערים סלעים מחסה לשפנים:
 עשה ירח למועדים שמש ידע
 מכוואו: תשת השד נהי לילה בור

תרמש כל חיתו יעד: הקפירים
 שאנים לטרף ולבקש מאר אכלם:
 תזרח השמש יאספון אר מעונתם
 ורצון: יצא אדם לפעלו ולעבדתו
 עדי ערב: מה רבו מעשיך יהואדה
 בבלם ^{יאהדנה} בחכמה עשית מלאה
 הארץ קנינה: וההים גדול ורחב
 ידים שם רמש ואין מספר חיות
 קטנות עם גדלות: שם אניות
 יהלכון לוייתן זה ויצרת לשחק בו:
 בבלם אלה ישברון לתת אכלם
 בעתו: תתן להם ילקטון תפתח ידך
 ושבעו טוב: תסתיר פניך ובהלון
 תספר רוחם יגועו ואל עפרם ישובו:
 תשלח רוחך ובראון ותחדש פני

אֲדַמָּה: וְיִהְיֶה כְבוֹד יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָר: לְעוֹלָם
 יִשְׁמַח יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָר: בְּמַעֲשָׂיו: הַמְּבִיט
 לָאָרֶץ וְתִרְעַד יַגַּע פְּהָרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ:
 אֲשִׁירָה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָר: בְּחַי אֲזַמְּרָה
 לֵאלֹהֵי בְעוֹדֵי: וַיַּעַרְב עֲלָיו שִׁיחֵי
 אֲנָכִי אֲשַׁמַּח בִּיהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָר: יִתְמַן
 חַטָּאִים | מִן הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים |
 עוֹד אֵינָם בְּרַכֵּי נַפְשֵׁי אֶת-
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָר: הַלֵּל וַיְהִי:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו
 ורחימו ודחילו ליהרא שם י"ה כו"ה כיתורא
 שלים (יהוה) בשם כל ישראל, הנה אנחנו באים להתפלל
 חפלת ערכית שתקן יעקב אע"ה עם כל המצות
 הכלולות בה לתקן את שורשה במקום עליון לעשות
 נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו ויהי נועם וכו'.

בכנדאד נוהגים לומר פסוקים אלו קודם ערכית.

כִּי יֵאל רַחוּם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָר: אֱלֹהֵיךָ לֹא
 יִרְפָּךְ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ. וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת-

בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: וְהוּא
 רַחוּם יִכְפַּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשְׁיב
 אָפוּ. וְלֹא יַעִיר כָּל-חַמְתּוֹ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָר:
 צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשָּׁגְבֵּרֵנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה:
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָר: צְבָאוֹת. אֲשֶׁר־י אָדָם בּוֹטַח
 בְּךָ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָר: הוֹשִׁיעָה. הַמְּלֹךְ יַעֲנֵנוּ
 בְּיוֹם-קְרָאֵנוּ: וַיְבָרְכֵנו שֵׁם כְּבוֹדְךָ וּמְרוֹמֶם
 עַל-כָּל-בְּרָכָה וְתַהֲלֹת:

ואו' חצי קדיש ואח"כ א' ברכו את יהוה אלהינו יאהרונתי המבורך
 ועונים הקהל ברוך יהוה אלהינו יאהרונתי המבורך לעולם ועד

בארץ ישראל נוהגים להתחיל מכאן

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָר: צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשָּׁגְבֵּרֵנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 סֵלָה: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָר: צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם
 בּוֹטַח בְּךָ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָר: הוֹשִׁיעָה. הַמְּלֹךְ יַעֲנֵנוּ
 בְּיוֹם-קְרָאֵנוּ: ואומר החון חצי קדיש ואח"כ א'

וְהוּא רַחוּם יִכְפַּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשְׁיב
 אָפוּ. וְלֹא יַעִיר כָּל-חַמְתּוֹ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָר:
 הוֹשִׁיעָה. הַמְּלֹךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם-קְרָאֵנוּ: ברכו את ה' וכו'...

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדַבְרוֹ מְעַרֵּב
 עַרְבִים בְּחֻמָּה. פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים
 בְּתַבּוּנָה. מְשַׁנֶּה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת
 הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת הַפּוֹכְבִּים.
 בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ כְּרָצוֹנוֹ.
 בּוֹרֵא יוֹמָם וּלְיָלָה. גּוֹלֵל אֹר מִפְּנֵי
 חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹר. הַמְּעַבִּיר
 יוֹם וּמַבְיֵא לַיְלָה. וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם
 וּבֵין לַיְלָה. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ צְבָאוֹת
 שְׁמוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 הַמְּעַרֵּב עַרְבִים:
 אֶהְבֵּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ
 אֶהְבֵּת. תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים
 וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמִדָּת. עַל כֵּן

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְכֵנוּ וּבְקוּמָנוּ
 נִשְׁיַח בְּחֻקֶיךָ וּנְשַׂמַח וּנַעֲלוּ בְּדַבְרֵי
 תְּלַמוּד תּוֹרָתְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ וּחְקוֹתֶיךָ
 לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאוֹרֵךְ יָמֵינוּ.
 וּבָהֶם נַהְנֶה יוֹמָם וּלְיָלָה. וְאֶהְבֵּתְךָ
 לְאֵתְסוּר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אוֹהֵב אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

צריך להשמיע לאזניו בק"ש, ויקרא אותה בטעמים ובכוונה,
 וידקדק מאד באותיותיה, ויתן ריוח בין הדבקים, דהיינו
 כל מלה שסופה כמו האות הראשונה של המלה שאחריה כגון
 על לבך, בכל לבבכם וכיוצא, וכן כל מלה שסופה מ' והמלה
 שאחריה מתחילה בא' יתן ריוח ביניהן שלא תבלע אות אחת
 מהן, ושמנו עליהן סימן כזה כדי לדקדק בהן.

שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ | אֶחָד:
 ואי בלחש בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלַכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
 וְאֶהְבֵּת יכוין לקיים מ"ע אהבת ה' אֶת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 אֱלֹהֵינוּ בְּכָל לֵבְךָ

ובכל נפשך ובכל מאדך: והיו
 הדברים האלה אשר אנכי מצוה
 היום יפסיק מעט על לבבך: ושננתם
 לבניך ודברתם בהם בשבתך בביתך
 ובליכתך בדרך ובשכבך ובקומך
 וקשרתם לאות על ירך והיו
 לטטפת בין עיניך: וכתבתם על
 מזוזות ביתך ובשעריך:
 והיה אם שמעת שמעו אל מצות
 אשר אנכי מצוה אתכם היום
 לאהבה את יהוה אלהיכם
 יבטא היטב את העיון ולעבדו בכל לבבכם
 ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם
 בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנה
 ותירשך ויצהרך: ונתתי עשן

בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת:
 השמרו לכם פן יפתה לבבכם
 וסרתם ועבדתם אלהים אחרים
 והשתחיתם להם: וחרה יפסיק מעט
 אהיה ואדני ^{יאהדוניה} בכם ועצר את-
 השמים ולא יהיה מטר והאדמה
 לא תתן את יבולתה ואבדתם מתרה
 מעל הארץ הטבה אשר יהוה אלהי ^{יאהדוניה}
 נתן לכם: ושמעתם את דברי אלה
 על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם
 אתם לאות על ידכם והיו לטטפת
 בין עיניכם: ולמדתם אתם את-
 בניכם לדבר בהם בשבתך בביתך
 ובליכתך בדרך ובשכבך ובקומך:
 וכתבתם על מזוזות ביתך

ובשעריד: למען ירבו ימיכם וימי
 בניכם על האדמה אשר יבטא היטב
 את העיין נשבע יהוה אלהי ^{יאהדונהי} לאבותיכם
 לתת להם כימי השמים על הארץ:
 ויאמר יהוה אלהי ^{יאהדונהי} אל משה לאמר:
 דבר אל בני ישראל ואמרת
 אלהם ועשו להם ציצת על פני
 בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת
 הכנה פתיל תכלת: והיה לכם
 לציצת וראיתם אתו וזכרתם את
 כל מצות יהוה אלהי ^{יאהדונהי} ועשיתם
 אתם ולא תתורו אחרי לבבכם
 ואחרי עיניכם אשר אתם זנים
 אחריהם: למען תזכרו ועשיתם
 את כל מצותי והייתם קדושים

לאלהיכם: אני יהוה אלהי ^{יאהדונהי} אלהיכם
 יכוין לקיים מצות עשה של זכירת יציאת מצרים אשר
 הוצאתי אתכם מארץ מצרים
 להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהי ^{יאהדונהי}
 אלהיכם: אמת.
 וחזר הש"ץ יהוה אלהי ^{יאהדונהי} אלהיכם אמת.
 ואמונה כל זאת וקיים עלינו. כי הוא
 יהוה אלהי ^{יאהדונהי} אלהינו ואין זולתנו.
 ואנחנו ישראל עמו. הפודנו מיד
 מלכים. הנאלנו מלפנו מכה כל
 עריצים. האל הנפרע לנו מצרינו.
 המשלם גמול לכל אויבי נפשנו:
 השם נפשנו בחיים ולא נתן למזמ
 רגלנו. המדררינו על קמות אויבינו.

וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ. הָאֵל
 הַעֹשֶׂה לָּנוּ נִקְמָה בַּפָּרְעָה. בָּאוֹתוֹת
 וּבְמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי חָם. הַמִּפָּה
 בְּעֵבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם. וַיּוֹצִיא
 אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מֵתוֹכָם לְחֵרוֹת
 עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בָּנוּ בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף.
 וְאֶת רוּדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם
 בְּתַהוֹמוֹת טַבַּעַ. רָאוּ בָנִים אֶת
 גְּבוּרָתוֹ שֶׁבָחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ.
 וּמִלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם.
 מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵךְ עִנּוּ שִׁירָה
 בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלָם. מִי
 כַּמִּכָּה בָּאֵלִים יְהוָה^{יֵהוָה} יְהוָה^{יֵהוָה} מִי כַּמִּכָּה
 נִאֲדָר בַּפְּנֵי שׁוֹרָא תַהֲלֵת עֲשֵׂה
 פְּלֹא: מִלְכּוּתְךָ יְהוָה^{יֵהוָה} יֵהוָה^{יֵהוָה} אֵלֵהֵינוּ

רָאוּ בְנֵיךָ עַל־תֵּיִם יַחַד כְּלָם הוֹדוּ
 וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יְהוָה^{יֵהוָה} יֵהוָה^{יֵהוָה} יֵהוָה^{יֵהוָה}
 לְעֵלָם וְעַד: וְנִאֲמַר בִּי־פָרָה יְהוָה^{יֵהוָה}
^{יֵהוָה} אֶת־יַעֲקֹב וְנִאֲלֹמִיד חֹזֵק מִמֶּנּוּ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יֵהוָה} יֵהוָה^{יֵהוָה} גְּבֹאֵל יִשְׂרָאֵל:
 הַשְּׂכִיבֵנוּ אֲבִינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ
 מִלְּפָנֶיךָ לְחַיִּים טוֹבִים
 וּלְשָׁלוֹם. וּפְרוּשׁ עֲלֵינוּ סִבַּת שְׁלוֹמְךָ
 וְתִקַּנְנוּ מִלְּפָנֶיךָ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִתַּהֲרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהִגֵּן
 בְּעַדֵּנוּ. וְהִסֵּר מֵעֲלֵינוּ מַכַּת אוֹיֵב.
 דְּבַר. חֶרֶב. חוֹלֵי. צָרָה. רָעָה. רָעָב.
 וַיִּגְזֵן. וּמִשְׁחִית. וּמִגִּפְתָּה. שְׁבוּר וְהִסֵּר
 הַשָּׁמַן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצֵל
 כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ

ובוֹאנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה
 וְעַד עוֹלָם: כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ
 אַתָּה מֶכַל דְּבַר רָע וּמִפֶּחַד לַיִלָּה.
 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שׁוֹמֵר אֶת
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד אָמֵן:

ואוי קדיש ומתפללין העמידה (כדף כה). ואחר העמידה אוי יהי שם, וקדיש תתקבל (כדף נ), ואח"כ אוי

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁא עֵינַי אֶל־הַהַרִּים. מֵאֵין
 יָבֹא עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ.
 עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֱלֹהֵינוּ לְמוֹטְרֵי גֹלְךָ. אֱלֹהֵינוּ
 יְנוּם שֹׁמְרֵךְ: חֲנֹנָה לֹא־יָנוּם וְלֹא יִישָׁן. שׁוֹמֵר
 יִשְׂרָאֵל: יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שׁוֹמֵר יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 צִלְךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ: יוֹמֵם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־יִפְכַּח
 וַיְרַח בַּלַּיְלָה: יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שׁוֹמֵר יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 רָע וְשׁוֹמֵר אֶת־נַפְשֶׁךָ: יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שׁוֹמֵר
 צִאתְךָ וּבוֹאֶךָ. מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

ואוי קדיש יהא שלמא, וברכו, ועלינו לשבח (כדף נב),

בכגדאד נוהגים לומר אחר עלינו לשבח ודוי (כדף מו) ואח"כ
 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוֹב יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן.
 הָיִינוּ כְּחַלְמַיִם: אִן יִמְלֵא שַׁחַק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ
 רַנָּה אִן יִאֲמְרוּ בְּנוֹסִים. הַגִּדִיל יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לַעֲשׂוֹת
 עִם־אֱלֹהֵי: הַגִּדִיל יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ. הָיִינוּ
 שְׂמֵחִים: שׁוֹבָה יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־שְׂבִיבֵינוּ. בְּאִפְקִימִים
 בְּנֹבֵב: הַרְעִים בְּדַמְעָה בְּרַנָּה יִקְצְרוּ: הַלֹּךְ גִּלְדָּו
 וּבִכְהָ נִשְׂא מִשְׁדֵּי־הַרְעָה בְּאִיבָא בְּרַנָּה. נִשְׂא אֶלְמַתֵּינוּ:
 מִי שְׂנֵאנִם וְלֹא תִפְלַל בְּצוּר כִּשְׂמֵתִפְלַל יְחִיד יִאֲמַר קוֹדֵם עַרְבִית
 וְכֵן קוֹדֵם עַל־ינוּ לְשַׁבַּח בְּמָקוֹם בְּרוּךְ
 אֲמַר רַבִּי עַקִּיבָא חֵיה אַחַת עֹוֹכְרַת כְּרִיקָע וְשִׁמְהָ יִשְׂרָאֵל
 וְחִקוּק עַל מַצְחָהּ יִשְׂרָאֵל, עֹוֹמֶת כְּאִמְצַע הַרְקִיעַ
 וְאוֹמֶרֶת בְּרוּכָא אַת הוּא הַמְּכֹוֹרֵךְ, וְכֵל גְּדוּדֵי מַעֲלָה עֹוֹנִים
 בְּרוּךְ הוּא הַמְּכֹוֹרֵךְ לְעוֹלָם וָעַד.

שיר השירים

טוב לומר שיר השירים בערב שבת כי הוא קדש קדישים.
 לשם יחוד קודשא ברויך הוא ושמינותיה בדחילו ורחימו,
 ורחימו ודחילו, ליחדא שם י"ה כו"ה ביחודא
 שלים (יהיה) בשם כל ישראל, הנה אנחנו באים לשורר
 (בקול נעים) בשיר השירים קדש קדישים (לעורר הנצלת השרון
 לשיר בקול נעים גילה ורגן כבוד הלבנון, ולהכיר אשת נעורים עם
 דודה באהבה ורעותא ודורותא דלבא, ששון ושמחה ימצא בה תודה
 וקול זמרה), ויעלה לפניך (קריאת שיר השירים) כאלו אמרו
 שלמה בעצמו וכאלו השגנו כל הסודות החתומים בו
 יהי נועם וכו'. יהיו לרצון וכו'.

א שיר השירים אשר לשלמה:
 ישקני מנשיקות פיהו פריטובים
 דודך מיין: לרחם שמניך טובים שמן
 תורק שמך על רפן עלמות אהבך:
 משכני אחריך נרוצה הביאני המלך
 חדריו נגילה ונשמחה בך נופירה
 דודך מיין מישרים אהבך: שחורה
 אני ונאוה בנות ירושלים באהלי
 קדר פיריעות שלמה: אל-תראני
 שאני שחרחרת ששופתני השמש
 בני אמי נחרו-בי שמני נטרה את-
 הכרמים פרמי שלי לא נטרתני:
 הנדה לי שאהבה נפשי איבה
 תרעה איבה תרפיץ בצחרים
 שלמה אהיה פעמיה על עדרי

תברך: אם-לא תדעי לך היפה
 בנשים צאי-לך בעקבי הצאן ורעי
 את-גדי-תך על משכנות הרעים:
 לקסתי פרקי פרעה דמיתך
 רעיתי: נאונו לחנוך בתורים צוארך
 בחרוזים: תורי זהב נעשה-לך עם
 נקודת הכסף: עד-שהמלך במסכו
 גרדי נתן ריחו: צרור המראוודי לי
 בין שדי ילון: אשכל הכפר אוודי לי
 בכרמי עין גדי: הנך יפה רעיתי הנך
 יפה עיניך יונים: הנך יפה דודי אף
 נעים אף-ערשנו רעננה: קרות
 בתינו ארזים רחיטנו ברותים:
ב אני חבצלת השרון שושנת
 העמקים: כשושנה בין החוחים

בן רעיתי בין הננות: בתפוח בעצי
 היער בן דודי בין הננים בצל
 המדתי וישבתי ופריו מתוק לחבי:
 הביאני אל בית הוין ודגלו עלי
 אהבה: סמכוני באשישות רפדוני
 בתפוחים כייחולת אהבה אני:
 שמאלתחת לראשי וימינו תחבקני:
 השבעתי אתכם בנות ירושלים
 בעבאות או באילות השדה אם
 תעירו ואם תעוררו את האהבה
 עד שתחפץ: קול דודי הנהיזה בא
 מדלג על ההרים מקפץ על
 הנבעות: הומה דודי לצבי או לעפר
 האילים הנהיזה עומד אחר בתלנו
 משנית מן תחלנות מצוץ מן

החרפים: ענה דודי ואמר לי קומי
 לך רעיתי יפתי ולכי לך: כייחנה
 הסתו עבר הנשם חלף חלף לו:
 הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע
 וקול התור נשמע בארצנו: התאנה
 הנמה פניה והנפנים סמדר נתנו ריח
 קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך: יונתי
 בחגגי הסלע בסתר המדרגה
 הראני את מראיך השמיעני את
 קולך כיקולך ערב ומראיך נאוה:
 אחזר לנו שעלים שעלים קמנים
 מתבלים פרמים וכרמינו סמדר:
 דודי לי ואני לו הרעה בשושנים:
 עד שיפוח היום ונסו הצללים סב
 דמה לך דודי לצבי או לעפר

הַאֵלִים עַל־הָרִי בְּתָר:

ג עַל־מִשְׁכְּבִי בַלַּיְלוֹת בְּפִשְׁתִּי אֶת
שְׂאֵהָבָה נִפְשִׁי בְּפִשְׁתִּי וְלֹא
מִצְאָתִיו: אֶקוֹמָה נָא וְאֶסֹבְבָה בְּעִיר
בְּשׂוֹכִים וּבְרַחֲבוֹת אֲבַקֶּשֶׁה אֶת
שְׂאֵהָבָה נִפְשִׁי בְּפִשְׁתִּי וְלֹא
מִצְאָתִיו: מִצְאוֹנִי הַשְּׂמֵרִים הַסְּבָבִים
בְּעִיר אֶת שְׂאֵהָבָה נִפְשִׁי רְאִיתֶם:
כְּמַעַט שֶׁעָבַרְתִּי מֵהֶם עַד שֶׁמִּצְאָתִי
אֶת שְׂאֵהָבָה נִפְשִׁי אֲחֻזְתִּיו וְלֹא
אֶרְפְּנוּ עַד־שֶׁחֵבֵיאֲתִיו אֶל־בֵּית אִמִּי
וְאֶל־חֵדֶר הַזֹּרְתִי: הַשְּׂבָעֵתִי אֶתְכֶם
בְּגֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָּאוֹת אוֹ בְּאֵילֹת
הַשָּׂדֶה אִם־תִּעֲזְרוּ | וְאִם־תִּעֲזְרוּ
אֶת־הָאֵהָבָה עַד שֶׁתִּחַפֵּץ: מִי זֹאת

עֲלָה מִן־הַמִּדְבָּר בְּתִימְרוֹת עֲשֹׂן
מִקְטָרֶת מֵר וּלְבוֹנָה מִכָּל אֲבֵקֶת
רוֹכֵל: הִנֵּה מִפְּתוֹ שֶׁל־שְׁלֹמֹה שְׂשִׁים
גִּבּוֹרִים סָבִיב לָהּ מִגִּבְרֵי יִשְׂרָאֵל:
כָּדָם אֲחֻזִּי חֶרֶב מִלְּמִדֵּי מִלְחָמָה אִישׁ
חָרְבוֹ עַל־יְרֵכּוֹ מִפֶּחֶד בַּלַּיְלוֹת:
אֶפְרַיִם עֲשֵׂה לֹו הַמִּלְכָּה שְׁלֹמֹה מִעֲצֵי
הַלְבָּנוֹן: עֲמוּדָיו עֲשֵׂה כֶסֶף רַפִּידָתוֹ
זָהָב מִרְפָּבוֹ אֶרְנָמָן תּוֹכוֹ רְצוּף
אֵהָבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַם: צֹאֲיָנָה |
וְרֹאֲיָנָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמִלְכָּה שְׁלֹמֹה
בְּעֵמֶרְהָ שֶׁעֲטָרָה לָוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם
חֲתָנָתוֹ וּבְיוֹם שֶׁמָּחַת לְבוֹ:

ד הַנֶּדֶךְ יִפֶּה רַעֲיָתִי הַנֶּדֶךְ יִפֶּה עֵינֶיךָ
יוֹנִים מִבְּעַד לְצִמְתֶּךָ שֶׁעָרַךְ כְּעָרַךְ

העוים שגלושו מהר גלעד: שניך
בעדר הקצובות שעלו מן הרחצה
שכלם מתאימות ושכלה אין בהם:
כחוט השני שפתותיך ומדברך
נאוה כפלא הרמון רמתך מבעד
לצמתך: כמגדל דויד צוארך בניי
לתלפיות אלה המגן תלוי עליו כל
שלמי הגבורים: שני שדיך בשני
עפרים תאומי צביה הרעים
בשושנים: עד שיפוח היום ונסו
הצללים אלה לו אלה-תר המור ואל-
נבעת הלבונה: פלה יפה רעותי
וכום אין בך: אתי מלבנון פלה אתי
מלבנון תבואי תשורי ומראש אבנה
מראש שניר וחרמון מבענות

אריות מהררי נמרים: לבבתני
אחתי כלה לבבתני באחת מעיניך
באחד ענק מצורניך: מה יפוי דרך
אחתי כלה מה טבו דרך מנין ורית
שמניך מכל-בשמים: נפת תטפנה
שפתותיך כלה דבש וחלב תחת
לשונך ורית שלמתך ברית לבנון:
גן נעור אחתי כלה גן נעור מעין
חתום: שלחך פרהם רמונים עם פרי
מגדים כפרים עם נרדים: גרד
וכרפם קנה וקנמון עם כל-עצי
לבונה מרוואהלות עם כל-ראשי
בשמים: מעין ננים באר מים חיים
ונזלים מן-לבנון: עורי צפון וכואי
תימן הפיחי גני יזלו בשמי

יבא דודי לנגו ויאכל פרי מגדיו:
 ה באתי לנגי אחתי כלה ארתי
 מזרעם בשמי אבלתי יערי עם-
 הבשי שתיתי ייני עם חלבי אכלו
 רעים שתנו ושכרו יודים: אני ישנה
 ולבי ער קול הדודי דופק פתחילי
 אחתי רעיתי יונתי תמתי שראשי
 נמלא מל קוצתי רסיסי לילה:
 פשטתי את כתנתי איכבה
 אל בשנה רתצתי את רגלי איכבה
 אמנפם: דודי שלח ידו מן החור
 ומעי המו עליו: קמתי אני לפתח
 לדודי וידי נטפו מור ואצבעתי מור
 עבר על כפות המנעול: פתחתי אני
 לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה

בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו
 קראתיו ולא ענני: מצאני השמרים
 הסבבים בעיר הכונו פצעוני נשאו
 את רדידי מעלי שמרי החמות:
 השבעתי אתכם בנות ירושלים אם-
 תמצאו את דודי מה תגידו לו
 שחולת אהבה אני: מה הונך מהוד
 היפה בנשים מה הונך מהוד שפכה
 השבעתנו: דודי צח ואדום דגול
 מרבבה: ראשו כיתם פז קוצותיו
 תלתלים שחרות בעורב: עיניו
 כיונים על אפיקי מים רחצות בחלב
 ישבות על מלאאת: לחיו בערונת
 הבשם מגדלות מרקחים שפתותיו
 שושנים נטפות מור עבר: ידי ורגלי

פא

וזהב ממלאים בתרשיש מעיו עשת
שן מעלפת ספירים: שוקיו עמודי
שש מוסדים על אדניו מראהו
כלבנון בחור בארזים: חבו
ממתקים וכלו מתמרים זה דודי
וזה רעי בנות ירושלים:

ו אנה הלך דודך היפה בנשים אנה
פנה דודך ונבקשנו עמו: דודי ירד
לגנו לערוגות הבשם לרעות בגנים
וללקט שושנים: אני לדודי ודודי לי
הרועה בשושנים: יפה את רעיתי
בתרצה נאה בירושלם אימה
בנדנלות: הסבי עיניך מנגדי שהם
הרהיבני שערך בעדר העזים
שגלשו מן הגלעד: שנהך בעדר

הרחלים שעלו מן הרחצה שכלם
מתאימות ושכלה אין בהם: כפלה
הרמון רבתה מבעד לצמתה: ששים
המה מלכות ושמים פילגשים
ועלמות אין מספר: אחת היא יונתי
תמתי אחת היא לאימה ברה היא
ליולדתה ראוה בנות ויאשרוה
מלכות ופילגשים ויהללוה: מי זאת
הנשקפה כמו שחר יפה כלבנה
ברה בחמה אימה בנדנלות: אלה
גנת אגוזי ורדתי לראות באפי הנחל
לראות הפרחה הפן הנעו הרמנים:
לא ידעתי נפשי שלמתי מרכבות
עמי נדיב:

ז שובי שובי השולמות שובי שובי

ונחזה בך מהתחוו בשולמית
 כמחלת המתנים: מהיפו פעמיה
 בנעלים בתנדיב חמוקי ירכוך כמו
 חלאים מעשה ידי אמן: שררך אגן
 הסהר אל יחסר המזוג במגד ערמת
 חטים סוגה בשושנים: שני שדיך
 כשני עפרים תאמי צביה: צוארך
 כמגדל השן עיניך גרבות כהשכון
 על שער בתרבים אפך כמגדל
 הלבנון צופה פני דמשק: ראשך
 עליו ככרמל ודלת ראשך כארנמן
 מלך אסור ברהטים: מהיפית
 ומה יעמית אהבה בתענוגים:
 זאת קומתך המתה לתמר
 ושדיך לאשכלות: אמרתי אעלה

בתמר אחזה בסנסני ויהוינא
 שדיך לאשכלות הנפן וריח אפך
 בתפוחים: וחכך כנין הטוב הולך
 לדודי למישרים הובב שפתי ישנים:
 אני לדודי ועלי תשוקתו: לכה
 דודי נצא השדה נלינה בכפרים:
 נשכימה לכרמים נראה אם פרחה
 הנפן פתח הסמדר הנצו הרמונים
 שם אתן אתי דודי לך: הדודאים
 נתנודים ועל פתחינו כל מגדים
 חדשים גם ישנים דודי צפנתי לך:
 ח מי יתנד כאח לי יונק שדי אמי
 אמצאך בחוץ אשקך גם לא
 יבוז לי: אנהגך אביאך אל בית אמי
 תלמדני אשקך מיין הרקח מעסים

רמני: שמאלו תחת ראשי וימינו
 תחבקני: השבעתי אתכם בנות
 ירושלים מהתעירו | ומהתעוררו
 אתה האהבה עד שתחפץ: מי זאת
 עלה מן המדבר מתרפקת על
 הודה תחת התפוח עוררתיך שמה
 חבלתך אמך שמה חבלה ילדתך:
 שימני בחותם על לבך בחותם על
 זרועך כיעה כמות אהבה קשה
 כשאר קנאה רשפיה רשפי איש
 שלהבתיה: מים רבים לא יוכלו
 לכבות אתה אהבה ונקהרות לא
 ישמפוה אם יתן איש את כל הון
 ביתו באהבה בו יבזו לו: אחות לנו
 קמנה ושדים אין לה מה נעשה

לאחותנו ביום שידבר בה: אם
 חומה היא נבנה עליה מירת כסף
 ואם ידלת היא נצור עליה לוח ארז:
 אני חומה ושדי כמגדלות או הניתי
 בעיניו כמוצאת שלום: פרם היה
 לשלמה בבער המון נתן את הפרם
 לנמרים איש יבא בפריז אלף כסף:
 כרמי שלי לפני האלף דד שלמה
 ומאתים לנמרים את פריו:
 היושבת בגנים חברים מקשיבים
 לקולך השמיעני: ברח | הודי
 ודמה לך לצבי או לעפר האילים
 על הרי בשמים: היושבת בגנים וכי

לאחר שיר השירים יאמר:

רבון כל העולמים יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואהי
 אבותי שכוכות שיר השירים אשר קרתי ולמדתי
 שהוא קודש קדשים, כוכות פסוקיו, וכוכות תבותיו.

ובזכות אוחותיו, ובזכות נקדויותיו, ובזכות טעמיו וצדופיו. ורמזיו וסודותיו הקדושים והטהורים הנוראים היוצאים ממנו, שתהא שעה זו שעת רחמים שעת הקשבה שעת האזנה, ונקראך ותעננו נעתיר לך ותעתר לנו, ויהיה עולה לפניך קריאת ולמוד שיר השירים כאלו השגנו כל הסודות הנפלאות והנוראות אשר הם חתומים וסתומים בו ככל רמזיו, ונזכה לטקום שהנפשות הרוחות והנשמות נחצבות משם, וכאילו עשינו כל מה שמוטל עלינו להשיג בין בגלגול זה בין בגלגולם אחרים, ולהיות מן העולים והזוכים לעולם הבא עם שאר צדיקים וחסידיים, ומלא כל משאלות לבנו לטובה, ותהיה עם לבבנו ואמרי פינו בעת פתשכותינו, ועם ידינו בעת מעבדינו, ותשלח ברכה והצלחה והרוחה בכל מעשה ידינו, ומעפר עניינו חקיימו ומאשפות דלותנו תרוממנו, ותשיב שכינתך לעיר קדשך במהרה בימינו אמן:

קבלת שבת

ערב שבת מתפללים מנחה כמו בחול ואין נופלים על פניהם, וקודם קבלת שבת יש נוהגים לומר סומורים אלו

לְבוֹ נִבְנְנָה לַיהוָה יִאֲהוּנְהִי נִרְיֵעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ
 נִקְדְּמָה פָּנָיו בַּתּוֹדָה בְּנִמְרוֹת נִרְיֵעַ לוֹ כִּי אֵל
 גָּדוֹל יְהוָה יִאֲהוּנְהִי וּמִלֶּךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים:
 אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מַחְקֵרֵי אֶרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הַרִים לוֹ: אֲשֶׁר־לוֹ
 הַיָּם וְהוּא עֹשֶׂה: וּבִשְׁשֵׁת יָסִיס יְדֵיו יְצָרוּ: בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה
 וְנִכְרַעַה נִבְרָכָה לְפָנֵי־יְהוָה יִאֲהוּנְהִי עֲשֵׂנוּ: כִּי הוּא

קבלת שבת

אֱלֹהֵינוּ וְאֲנַחְנוּ עִם מְרִעֵתוֹ וְצֵאן יְרוּ הַיּוֹם אִם־בְּקִלּוֹ
 תִּשְׁמְעֵנוּ: אֶל־תִּקְשׁוּ לְבַבְכֶּם בְּמִרְיָכָה כַּיּוֹם מִסָּה
 בְּמִדְבָּר: אֲשֶׁר נִסִּינִי אֲבוֹתֵיכֶם בְּחַנּוּנִי גַם־רָאוּ פְעֻלָּי:
 אַרְבָּעִים שָׁנָה אֶקְוֶה בְּרוּר וְאָמַר עִם תְּעִי לִבְבִּי הֵם:
 וְהֵם לֹא־יָדְעוּ דְרָכָי: אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי אִם־יִבְאוּן
 אֶל־מִנְחֹתָי:

שִׁירוֹ לַיהוָה יִאֲהוּנְהִי שִׁיר חֲדָשׁ. שִׁירוֹ לַיהוָה יִאֲהוּנְהִי
 יִאֲהוּנְהִי כָּל־הָאָרֶץ: שִׁירוֹ לַיהוָה יִאֲהוּנְהִי
 בְּרָכוּ שְׁמוֹ. בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם־לַיִל וּשְׁעֵתוֹ: בְּפָרוּ בְּנוֹים
 בְּבוֹדוֹ כָּל־הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי־גָדוֹל יְהוָה יִאֲהוּנְהִי
 וּמְהַלֵּל מְאֹד. נוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים: כִּי־כָל־אֱלֹהֵי
 הָעַמִּים אֱלִילִים. וַיְהוָה יִאֲהוּנְהִי שָׁמַיִם עֹשֶׂה: הוֹדֵר
 וְהוֹרֵר לְפָנָיו. עוֹ וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ: הִבּוֹ לַיהוָה יִאֲהוּנְהִי
 יִאֲהוּנְהִי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים. הִבּוֹ לַיהוָה יִאֲהוּנְהִי כְבוֹד
 וְעוֹ: הִבּוֹ לַיהוָה יִאֲהוּנְהִי כְבוֹד שְׁמוֹ. שְׂאוּ־מִנְחָה
 וּבָאוּ לְחִצְרוֹתָיו: הִשְׁתַּחֲוּ לַיהוָה יִאֲהוּנְהִי בְּהַרְבֵּת
 קִדְשׁ. חִילוֹ מִפְּנֵי כָּל־הָאָרֶץ: אִמְרוּ בְּנוֹים יְהוָה יִאֲהוּנְהִי
 יִאֲהוּנְהִי מִלֶּךְ אֲרֻתְבוֹן תִּבֵּל בְּלִתְמוֹמֹת. יָדִין עַמִּים
 בְּמִישְׁרַיִם: יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ. יִרְעֵם הַיָּם
 וּמְלָאָו יַעֲלוּ שָׂרֵי וְכָל־אֲשֶׁר־בוֹ. אִו יִבְנְנוּ כָּל־עַצְוֵי
 יַעַר: לְפָנֵי יְהוָה יִאֲהוּנְהִי כִּי בָּא פִּי בָּא לְשַׁפְּטָ

הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תָּבֵל בְּצַדֶּק. וְשָׁמַיִם בְּיָמוּנֹתָיִם:

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ תִּגְל הָאָרֶץ. וְשָׁמַיִם אֵינִים רַבִּים:
עַנְוֵנוּ עֲרַפֵּל סְבִיבָיו. צַדֶּק וּמִשְׁפָּט מְבוֹן כְּסֹאיוֹ:
אֵשׁ לִפְנֵי תַלְדָּה. וְתַלְדָּה סְבִיב צַרְיֹו: הַאִירוּ בְּרַקְיוֹ תָּבֵל.
רָאִתָּה וּתְחַל הָאָרֶץ: הַרִים בְּדוֹנָנִי נִמְסוּ מִלִּפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יְאֵהוּנָה. מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ: הַגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צַדֶּקוֹ.
וְרֵאֵי כָל־הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ: וַיִּבְשׂוּ כָל־עַבְדֵי פֶסֶל
הַמִּתְהַלְלִים בְּאֵלִילִים. הַשִּׁתְּחוּ וְיִלְלוּ כָל־אֱלֹהִים: שִׁמְעָה
וּתְשָׁמָח וּצִיּוֹן וּתְגַלְגֵּה כְּבוֹד הַיְהוּדָה. לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: כִּי־אָתָּה וְיְהוָה אֱלֹהֵינוּ עָלִינוּ
עַל־כָּל־הָאָרֶץ. מֵאֵד נַעֲלִיתָ עַל־כָּל־אֱלֹהִים: אֲהַבִּי
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שְׂנֵאֵי רַע שִׁמְר נַפְשׁוֹת חַסִּדָיו. מֵיַד
רְשָׁעִים יִצְלַם: אֹדֶר וְרַע לַצַּדִּיק. וְלִישְׂרָאֵל כִּי שִׁמְחָה:
שִׁמְחוּ צַדִּיקִים בִּיהוָה אֱלֹהֵינוּ. וְהוֹדוּ לְזִכְרֵךְ קִדְשׁוֹ:
מִזְמוֹר שִׁירוֹ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ. וְשִׁיר הַדָּשׁ כִּי־נִפְלְאוֹת
עָשָׂה. הוֹשִׁיעֵהֲלוֹ יָמֵינוּ וּזְרַע קִדְשׁוֹ הוֹדִיעַ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁעֵתּוֹ. לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלָּה צַדִּיקְתּוֹ:
זָכַר חֶסְדּוֹ וְנִאֲמֹנֹתוֹ לְבַיִת יִשְׂרָאֵל רְאוּ כָל אֲבָסֵי־אָרֶץ.
אֵת יִשְׁעֵת אֱלֹהֵינוּ: הֲרִיעֵנו לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ יְאֵהוּנָה כָּל־
הָאָרֶץ. פָּצְחוּ וּרְנְנוּ וּנְמָרוּ: וּמָרוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ יְאֵהוּנָה
כְּכֹנֹר. כְּכֹנֹר וְקוֹל וּמְרָה: בְּחַצְצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר.

הֲרִיעֵנו לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְאֵהוּנָה: וְרַעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ.
תָּבֵל וַיִּשְׁבִּי כָּהֵן: נְהַרְוֹת וּמִתְאַוֶּרְךָ. יַסֵּה הַרִים וּרְנְנוּ:
לִפְנֵי־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְאֵהוּנָה כִּי־בָא לִשְׁפֹט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט
תָּבֵל בְּצַדֶּק. וְשָׁמַיִם בְּמִישְׁרָיִם:

בבגדאד נוהגים להתחיל מכאן

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים. יֵשֶׁב
כְּרוֹבִים תִּנּוּט הָאָרֶץ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
בְּצִיּוֹן גְּדוֹל. וְרָם הוּא עַל־כָּל־הָעַמִּים:
יִדְּוֹ שִׁמְךָ גְּדוֹל וְנוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא: וְעַז
מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אֲהַב אֶתָּה בּוֹנֵנֵת מִיִּשְׂרָאֵל.
מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה בִיעֶקֶב וְאֶתָּה עֲשִׂיתָ:
רוֹמְמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְאֵהוּנָה אֱלֵהֵינוּ וְהַשִּׁתְּחוּ לַיהוָה
רַגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא: מִשָּׁה וְאַתְחַן וּבְכַהֲנָיו
וּשְׂמוּאֵל בְּקִרְאֵי שְׂמוֹ. קִרְאִים לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
יְאֵהוּנָה: וְהוּא יַעֲנֵם: בְּעַמּוּד עַנְן יִדְבַר אֱלֹהִים.
שִׁמְרוּ עֲדוּתוֹ וְחַק נִתְּן־לָמוֹ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְאֵהוּנָה
אֱלֵהֵינוּ אֶתָּה עֲנִיתָם אֵל נִשְׂא תְּהִיֵת לָהֶם.
וְנִקְּם עַל־עֲלִילוֹתָם: רוֹמְמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְאֵהוּנָה

5

אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי־קָדוֹשׁ
 יְהוָה^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ:
 מְזֻמָּר לְתוֹדָה. הֲרִיעוּ לִיהוָה^{יאהדונהי} כָּל־
 הָאָרֶץ: עֲבְדוּ אֶת־יְהוָה^{יאהדונהי}
 בְּשִׂמְחָה. בָּאוּ לִפְנֵי בְרִנָּה: דַּעוּ כִּי־
 יְהוָה^{יאהדונהי} הוּא אֱלֹהִים הוּא עֲשֵׂנוּ וְלוֹ
 אֲנַחְנוּ. עִמּוֹ וְצֵאן מִרְעִיתוֹ: בָּאוּ שְׁעָרָיו
 בְּתוֹדָה חֲצֵלְתָיו בְּתִהְלָה. הוֹדוּ לוֹ בְּרִכּוֹ
 שְׁמוֹ: כִּי־טוֹב יְהוָה^{יאהדונהי} לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ.
 וְעַד־דָּר וְדָר אֲמוֹנָתוֹ:

אין אומרים כמה מדליקין בע"ש שחל בו ו"ט או ערב וי"ט,
 ולא כחז"ט, ולא בע"ש חנוכה או ערב חנוכה, ולא בבית האכל.

בַּמָּוָה מְדַלִּיקִין וּבַמָּוָה אֵין מְדַלִּיקִין. אֵין
 מְדַלִּיקִין לֹא בְלֶכֶשׁ וְלֹא בְחוּסָן
 וְלֹא בְכֶלֶךְ. וְלֹא בְפְתִילַת הָאֵידָן וְלֹא
 בְּפְתִילַת הַמְדַבֵּר. וְלֹא בִירוּקָה שְׁעַל פְּנֵי
 הַמַּיִם. לֹא בְזַפְתָּ וְלֹא בְשַׁעוּתָה. וְלֹא בְשִׁמּוֹן

קִיק. וְלֹא בְשִׁמּוֹן שְׂרָפָה. וְלֹא בְאֵלֶיהָ. וְלֹא
 בְחֵלֶב. נְחוּם הַמְדִי אֹמֵר מְדַלִּיקִין בְּחֵלֶב
 מְבֻשָּׁל. וְחֲכָמִים אֹמְרִים אֶחָד מְבֻשָּׁל וְאֶחָד
 שְׂאִינֹ מְבֻשָּׁל אֵין מְדַלִּיקִין בּוֹ: אֵין מְדַלִּיקִין
 בְּשִׁמּוֹן שְׂרָפָה בְיוֹם טוֹב. רַבִּי יִשְׁמַעְיָאֵל אֹמֵר
 אֵין מְדַלִּיקִין בְּעֶטְרָן מִפְּנֵי כְבוֹד הַשַּׁבָּת.
 וְחֲכָמִים מַתִּירִים בְּכָל הַשְּׁמָנִים. בְּשִׁמּוֹן
 שְׂמִי שְׂמִין בְּשִׁמּוֹן אֲגוּזִים בְּשִׁמּוֹן צְנוּנוֹת. בְּשִׁמּוֹן
 דְּגִים. בְּשִׁמּוֹן פְּקוּעוֹת. בְּעֶטְרָן וּבְנַפְטָא. רַבִּי
 טְרַפּוֹן אֹמֵר אֵין מְדַלִּיקִין אֶלָּא בְשִׁמּוֹן זֵית
 בְּלֶבֶד: כָּל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵין מְדַלִּיקִין בּוֹ
 אֶלָּא פְּשֵׁתָן. וְכָל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵינוֹ מְטַמֵּא
 טוֹמְאָת אֱהָלִים אֶלָּא פְּשֵׁתָן. פְּתִילַת הַבְּגָד
 שֶׁקְּפָלָה וְלֹא הִבְהֵבָה. רַבִּי אֶלִיעֶזֶר אֹמֵר
 טְמֵאָה הִיא וְאֵין מְדַלִּיקִין בָּהּ. רַבִּי עֲקִיבָא
 אֹמֵר טְהוֹרָה הִיא וּמְדַלִּיקִין בָּהּ: לֹא יָקוּב
 אָדָם שְׂפוּפָרַת שֶׁל בִּיעֵזָה וּמִלְּאָנָה שִׁמּוֹן

ויתננה על פי הנר בשביל שתהא מנושפת
 ואפילו היא של חרס ורבי יהודה מתיר.
 אבל אם חברה היוצר מתחלה מתר מפני
 שהוא כלי אחר: לא ימלא אדם קערה שמן
 ויתננה בצד הנר ויתנרא שתתלהבת וכה
 בשביל שתהא שואכת ורבי יהודה מתיר:
 המכבה את הנר מפני שהוא מתירא מפני
 גזים. מפני לסטים. מפני רוח רעה. מפני
 החולה שישן פטור. כחם על הנר כחם
 על השמן. כחם על הפתילה חייב ורבי
 יוסי פוטר בכלן חוץ מן הפתילה. מפני
 שהוא עושה פחם: על שלש עבירות נשים
 מתות בשעת לידתן על שאינן זהירות
 בנדה ובחלה ובחילוקת הנר: שרשה
 דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו ערב
 שבת עם חשכה. עשרתן. ערבתן. הדליקו
 את הנר. ספק חשכה. ספק אינה חשכה.

אין מעשרין את הודאי ואין מטבילין את
 הכלים ואין מדליקין את הנרות. אבל
 מעשרין את הדמאי. ומערבין ומומנין
 את החמין:

אמר רבי אלעזר. אמר רבי חנינא תלמידי
 חכמים מרבים שלום בעולם
 שנאמר וכל בניך למודי יתואדני ^{יאהדנתי} ורב
 שלום בניך: אל תקרי בניך אלא בונך:
 יהי שלום בחילך שלום בארמנותך: למען
 אחי ורעי אדברה נא שלום בך: למען בית
 יתואדני ^{יאהדנתי} אליהיננו. אבקשה טוב לך:
 וראה בנים לבניך. שלום על ישראל: שלום
 רב לאהבי תורתך. ואין למו מכשול:
 יתואדני ^{יאהדנתי} עו לעמו יתן. יתואדני ^{יאהדנתי}

יברך את עמו בשלום:

ואומרים קדיש על ישראל (רף יא)

יעמוד באימה וביראה לקבל תוספת קדושת שבת, ויחזיר פניו לצד מערב ויסגור עיניו ויאמר

מזמור לדוד הבו ליהוה אלהינו יהוה אלהינו בני

אלים הבו ליהוה אלהינו יהוה אלהינו כבוד

ועז: הבו ליהוה אלהינו יהוה אלהינו כבוד שמו.

השתחויו ליהוה אלהינו יהוה אלהינו בתהדרת קדש:

קול יהוה אלהינו יהוה אלהינו על המים אלהי הכבוד

הרעים. יהוה אלהינו יהוה אלהינו על מים רבים: קול-

יהוה אלהינו יהוה אלהינו בפת. קול יהוה אלהינו יהוה אלהינו

בתהדר: קול יהוה אלהינו יהוה אלהינו שבר ארזים.

וישבר יהוה אלהינו יהוה אלהינו את ארזי חלבנון:

וירקידם כמו עגל. לבנון ושריון כמו בך

ראמים: קול יהוה אלהינו יהוה אלהינו חצב להבות

אש: קול יהוה אלהינו יהוה אלהינו יחיל מדבר.

יחיל יהוה אלהינו יהוה אלהינו מדבר קדש: קול

יהוה אלהינו יהוה אלהינו | יחולל אילות ויחשף

יערות ובהיכלו. פלו אמר כבוד: יהוה אלהינו

יהוה אלהינו למבול ישב. וישב יהוה אלהינו יהוה אלהינו

יהוה אלהינו יהוה אלהינו יהוה אלהינו יהוה אלהינו

יהוה אלהינו יהוה אלהינו יהוה אלהינו יהוה אלהינו

יהוה אלהינו יהוה אלהינו יהוה אלהינו יהוה אלהינו

מלך לעולם: יהוה אלהינו יהוה אלהינו עז לעמו יתן.

יהוה אלהינו יהוה אלהינו | יברך את עמו בשלום:

לכה דודי לקראת פלה. פני שבת נקבלה:

שמור וזכור בדבור אחד. השמיענו אל

המיוחד. יהוה אלהינו יהוה אלהינו אחד ושמו אחד.

לשם ולתפארת ולתהלה: ^{לכה}

לקראת שבת לבו ונלכה. כי היא מקור

הברכה. מראש מקדם נסוכה. סוף

מעשה במחשבה תחלה: ^{לכה}

מקדש מלך עיר מלוכה. קומי צאי מתוך

ההפכה. רב לך שבת בעמק הכבא.

והוא יחמול עליך חמלה: ^{לכה}

התנערי מעפר קומי. לבשי בגדי תפארתך

עמי. על יד בן ישי בית הלחמי. קרבה

אל נפשי גאלה: ^{לכה}

התעוררי. התעוררי. כי בא אנך קומי

התעוררי. התעוררי. כי בא אנך קומי

התעוררי. התעוררי. כי בא אנך קומי

התעוררי. התעוררי. כי בא אנך קומי

התעוררי. התעוררי. כי בא אנך קומי

התעוררי. התעוררי. כי בא אנך קומי

אורי. עורי. עורי שיר דברי. כבוד
 יהוה ^{יאהרונה} עליך נגלה: ^{ככה}
 לא תבושי ולא תכלמי. מה תשתוחחי
 ומה תהמי. בך יחסו עניי עמי. ונבנתה
 עיר על תלה: ^{ככה}

והיו למשפה שוסך. ורחקו כל מבלעך.
 ישיש עליך יהוה. במשוש חתן על בלה:
 ימין ושמאל תפרוצי. ואת יהוה ^{יאהרונה}
 תעריצי: על יד איש בן פרצי. ונשמחה
 ונגילה: ^{ככה}

באי בשלום עמרת בעלה. גם בשמחה
 ברנה ובצחלה. תוך אמוני עם סגלה:

לצד ימין באי בלה לצד שמאל באי בלה

תוך אמוני עם סגלה:

כשיאמר באי כלה פ"ג יכוין לקבל חוספת הנפש. ויאמר אותה בלחש.

לצד פנים באי בלה שבת מלפתא:

מזמור שיר ליום השבת: טוב לחודות
 ליהוה ^{יאהרונה} ולומר לשמך
 עליון: להגיד בבקר חסדך. ואמונתך
 בפילות: עלי עשור ועלי נבל. עלי הגיון
 בכנור: כי שמחתני יהוה ^{יאהרונה} בפעלך.

במעשי ידיך ארגן: מה גדלו מעשיך
 יהוה ^{יאהרונה}. מאד עמקו מה שבורתך:
 איש בער לא ידע. וכסיל לא יבין את
 זאת: בפרח רשעים אכמו עשב ויציצו כל-
 פעלי און. להשמדם עדי-עד: ואתה מרום
 לעלם יהוה ^{יאהרונה}: כי הגדה איביך |
 יהוה ^{יאהרונה} כיהנה איביך יאברו.

יתפרדו כל פעלי און: ותרם פראים קרני.
 בלתי בשמן רענן: ותבט עיני בשורי
 בקמים עלי מרעים תשמענה אונני: צדיק
 כתמר יפרח. בארו בלבנון ישגה: שתולים

בְּבֵית יְהוָה יֵאָהֲדוּהִי. בְּחִצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ
 יִפְרְיֵהוּ: עוֹד יִנּוּבּוֹן בְּשִׁיבָה. הַיְשָׁנִים
 וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ: לְחִגִּיד כִּי־יֵשֶׁר יְהוָה יֵאָהֲדוּהִי
 צוּרֵי וְלֹא־עוֹלָתָהּ בּוֹ:
 יְהוָה יֵאָהֲדוּהִי מֶלֶךְ גְּאוֹרֹת לִבְשׁ לִבְשׁ

יְהוָה יֵאָהֲדוּהִי עֵז הַתְּאֹזֵר. אֶף־תִּבְנוּ
 תִּבְל בַּל־תִּמּוֹט: נָכוֹן כְּסֶאֶד מְאֹז. מַעֲוֹלָם
 אָתָּה: נִשְׂאוּ נְהָרוֹת | יְהוָה יֵאָהֲדוּהִי נִשְׂאוּ
 נְהָרוֹת קוֹלָם. יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכָיִם: מִקְלוֹת
 מִיִּסְרָבִים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם. אֲדִיר בְּמָרוֹם
 יְהוָה יֵאָהֲדוּהִי: עֲדֹתֶיךָ נִנְאָמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ
 נִנְאוּהָ קִדְשׁ. יְהוָה יֵאָהֲדוּהִי לְאַרְבֶּּ יָמִים

ערבית של שבת

בר"ח אומרים קודם ערבית ברכי נפשי (לעיל דף נה)
 לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה כדחילו זרחים
 ורחימו ודחילו ליחדא שם י"ה בוי"ה כיהודי
 שלימים (יהוה) כשם כל ישראל, הנה אנחנו באים להתפלל
 תפלת ערבית של שבת קדש שתקן יעקב אביה עם כל

המצות הכלולות בה לתקן את שורשה כסמקום עליון לעשות
 תחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו ויחי גועם וגו'
 מִלֹּדֶךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּהִי לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדָר לְדָר
 הַלְלוּהָ: יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה יֵאָהֲדוּהִי סִסְדוֹ
 וְכִלְיָה שִׁירָה עֲמִי. תִּפְלֶה לְאֵל חַיִּי: כֹּל הַנְּשָׂמָה
 תִּהְלֵל יְהוָה הַלְלוּהָ: וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדָהּ וּמְרוֹמָם
 עַל כָּל בְּרָכָה וְתִהְיֶה:

עמוד באמירת הקדיש, וכשעונה ברוך ה' וכי' יכוין לקבל תוספת הרוח.
 או' תצי קדיש ואחכ"א ברכו את יהוה יאהדוהי המבורך
 ועונים הקהל ברוך יהוה יאהדוהי המבורך לעולם ועד
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָהֲדוּהִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדָכְרוּ מַעֲרִיב
 עֲרָבִים בְּחֶכְמָה. פוֹתַח שְׁעָרִים
 בְּתִבּוּנָה. מְשַׁנֶּה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת
 הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים.
 בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרָקוּעַ בְּרִצּוֹנוֹ.
 בּוֹרֵא יוֹמָם וְלַיְלָה. נוֹלֵד אֹר מִפְּנֵי
 חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹר. הַמַּעֲבִיר יוֹם

וּמְבִיא לַיְלָה. וּמְבַדֵּיל בֵּין יוֹם וּבֵין
 לַיְלָה. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְּנוּ לָנוּ בְּרוּךְ
 אֱתָהּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תַּמְעַרִיב עַרְבִים:
 אֲהַבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
 אֲהַבַת. תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים
 וּמִשְׁפָּטִים אוֹתֵנוּ לְמִדָּת. עַל כֵּן
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְּנוּ לָנוּ בְּשִׂבְבֵנוּ וּבְקוֹמֵנוּ
 נְשִׂיחַ בְּחֻקֶיךָ וְנִשְׂמַח וְנַעֲלוּז בְּדַבְרֵי
 תִּלְמוּד תּוֹרָתֶךָ וּמִצְוֹתֶיךָ וְחֻקֹּתֶיךָ
 לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאוֹרֵךְ יָמֵינוּ
 וּבָהֶם נִהְיֶה יוֹמָם וּלְיָלָה וְאֲהַבַתְּךָ לֹא
 תִסּוּר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אוֹהֵב אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ | אֶחָד:

וְאוֹי בְּלַחַשׁ בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
 וְאֲהַבַת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְּנוּ לָנוּ בְּרוּךְ
 אֱתָהּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תַּמְעַרִיב עַרְבִים:
 אֲהַבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
 אֲהַבַת. תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים
 וּמִשְׁפָּטִים אוֹתֵנוּ לְמִדָּת. עַל כֵּן
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְּנוּ לָנוּ בְּשִׂבְבֵנוּ וּבְקוֹמֵנוּ
 נְשִׂיחַ בְּחֻקֶיךָ וְנִשְׂמַח וְנַעֲלוּז בְּדַבְרֵי
 תִּלְמוּד תּוֹרָתֶךָ וּמִצְוֹתֶיךָ וְחֻקֹּתֶיךָ
 לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאוֹרֵךְ יָמֵינוּ
 וּבָהֶם נִהְיֶה יוֹמָם וּלְיָלָה וְאֲהַבַתְּךָ לֹא
 תִסּוּר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אוֹהֵב אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ | אֶחָד:

וּבְכָל־נַפְשֵׁכֶם: וְנָתַתִּי מִמָּטֶר־אֲרָצְכֶם
 בְּעֵתוֹ יוֹרֶה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דְּגָנְךָ
 וְהִירִשְׁךָ וַיִּצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
 בְּשָׂדֶךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאֹכֵלֶת וּשְׂבַעְתָּ:
 הַשְּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתָּה לְבַבְכֶם
 וּסְרַתֶם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וַחֲרָה יִסְסִיק מֵעַט
 אֶף־יְהוָה ^{יאהרונהי} וְאֲדֹנָי בְּכֶם וְעָצַר אֶת־
 הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאָדָמָה
 לֹא־תִתֵּן אֶת־יְבוּלָתָהּ וְאֲבַדְתֶּם מִהָרָה
 מֵעַר הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר־יְהוָה ^{יאהרונהי}
 נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶם אֶת־דְּבַר־אֱלֹהִים
 עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשֵׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם
 אֹתָם לְאוֹת עַל־יַדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת
 בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתֶּם אֹתָם אֶת־

בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשַׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
 וּבְלִלְכֶתְךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְכֶךָ וּבְקוֹמְךָ:
 וּבְתַבְתֶּם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ
 וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמִי
 בְּנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר יִבְטֵא הִיטֵב
 אֶת הָעִיר נִשְׁפָּעוּ יְהוָה ^{יאהרונהי} לְאַבְתֵּיכֶם
 לְתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה ^{יאהרונהי} וְאֲדֹנָי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצֵת עַל־כַּנְפֵי
 בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצֵת
 הַכַּנֹּף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם
 לְצִיצֵת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וַיִּזְכַּרְתֶּם אֶת־
 כָּל־מִצְוֹת יְהוָה ^{יאהרונהי} וַעֲשִׂיתֶם
 אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם

ואחרי עיניכם אשר אתם זנים
 אחריהם: למען תזכרו ועשיתם
 את כל מצותי והייתם קדשים
 לאלהיכם: אני יהוה ^{יהוה} אלהיכם
 יכון לקיים מצות עשה של זכירת יציאת מצרים אשר
 הוצאתי אתכם מארץ מצרים
 להיות לכם לאלהים אני יהוה ^{יהוה}
 אלהיכם: אמת.

וחזור הש"ץ יהוה ^{יהוה} אלהיכם אמת.
 ואמונה כל זאת וקיים עלינו. כי הוא
 יהוה ^{יהוה} אלהינו ואין זולתו.
 ואנחנו ישראל עמו. הפודנו מיד
 מלכים. הנאלנו מלפניו מכה כל
 עריצים. האל הנפרע לנו מצרינו.
 המושלם גמול לכל אויבי נפשנו:

השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט
 רגלנו. המדריכנו על במות אויבינו.
 נירם קרננו על כל שונאינו. האל
 העושה לנו נקמה בפרעה. באותות
 ובמופתים באדמת בני חם. המכה
 בעברתו כל בכורי מצרים. ויוציא
 את עמו ישראל מתוכם לחרות
 עולם. המעביר בניו בין גזרים סוף.
 ואת רודפיהם ואת שונאיהם
 בתהומות טבע. ראו בנים את
 גבורתו שפחו והודו לשמו.
 ומלכותו ברצון קבלו עליהם.
 משה ובני ישראל רד עניו שירה
 בשמחה רבה ואמרו כלם. מי
 כמכה באלים יהוה ^{יהוה} אלהינו מי כמכה

נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נוֹרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה-
 פְּלֵא: מַלְכוּתְךָ יְהוָה^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ
 רְאוּ בְנֵיךָ עַל-הַיָּם. יַחַד כְּלָם הוֹדוּ
 וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יְהוָה^{יאהדונהי} וּמֶלֶךְ
 לְעָלָם וָעֶד: וְנֹאמַר כִּי-פָדָה יְהוָה^{יאהדונהי}
 אֶת-יַעֲקֹב וּגְאֹל מִיַּד חֶזֶק מִמֶּנּוּ:
 כְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יאהדונהי} נְאֻל יִשְׂרָאֵל:
 הַשְּׂכִיבֵנו אֲבִינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ
 מִלְּכֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים
 וּלְשָׁלוֹם. וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִבְתַּת שְׁלוֹמְךָ
 וְתִקַּנְנוּ מִלְּכֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִתְּרָה לְמַעַן שְׂמֹךְ. וְהִגֵּן
 בְּעַדֵּנוּ. כְּשִׂימָר וּפְרוֹשׁ יִכּוּיִן לְקַבֵּל וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ
 תּוֹסַפַת הַנִּשְׁמָה
 וְעַל יְרוּשָׁלַם עִירְךָ סִבְתַת רַחֲמִים
 וּשְׁלוֹם. כְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יאהדונהי}

C
 2004
 2004

הַפְּרוֹשׁ סִבְתַת שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַם אָמֵן:
 וְשִׁמְרוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשְּׁבֶת
 לְעֲשׂוֹת אֶת-הַשְּׁבֶת לְדֹרֹתֵם
 בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֹת הִיא לְעָלָם כִּי-שֵׁשֶׁת יָמִים
 עָשָׂה יְהוָה^{יאהדונהי} אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-
 הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפֹּשׁ:

ואומר השי"ן חצי קדיש.

א) אם טעה בערבית דשבת והתחיל אתה חונן ונזכר באמצע הברכה,
 גומר אותה הברכה שהתחיל בה ויחזור לומר של שבת, והוא הדין
 בשחרית ומנחה. ואם לא נזכר עד שהגיע לעושה שלום אע"פ
 שלא עקר רגליו חוזר לראש. ואם לא הגיע לעושה שלום אינו
 חוזר אלא לשל שבת. (ב) הטועה בתפלות שבת והחליף של זו בזו
 אינו חוזר, מ"מ אם נזכר באמצע הברכה שהתחיל בטעות פוסק
 ויתחיל בברכה השייכת לתפלתו.

אֲדֹנָי יְפִיִק שְׁלֹפְתֵי תַפְתָּח. וּפִי יִגִּיד תְהִלָּתְךָ:
 כְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ
 וְאֵל הַיְאֻבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם,

אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲלִיּוֹן.
גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים. קוֹנֵה הַכֹּל
וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת. וּמֵבִיא גּוֹאֵל
לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

כשיאמר באהבה יכוין לפסוק עצמו על קדוש השם

בש"ת אומרים וזכרנו לתמים. מלך חפץ בתמים. כתבנו
בספר תמים. למען אלהים תמים: ואם שבת אינו חזור

מלך עוזר ומושיע ומגן: (כתובת מגן

יכוין שהיא מספר ג"פ אל) ברוך אתה יהוה

יהוה (הד) מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני (יהאנגלא) מחיה
מתים אתה. רב להושיע.

בקין אומר מזריד הטל ואם אמר משיב הרוח חזור.

בחורף משיב הרוח ומזריד הגשם

אם אמר מזריד הטל אינו חזור.

מְבַלְבֵּל תַּיִם בְּחֶסֶד. מַחֲיֵה מֵתִים
בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר
אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָי.
מִי כְמוֹךָ בְּעַל יִכְטָא הוֹטֵב אֶת הָעִיר וְגִבּוֹרֹת
וּמִי דוֹמָה לָךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחֲיֵה
וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

בשבת תשובה אומרים, ואם לא אמר אינו חוזר.

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵמֵן זוֹכֵר יִצְחָקוֹ בְּרַחֲמִים לְתַנּוּם:

וּנְאֻמֵּן אַתָּה לְחַתְיוֹת מֵתִים: בְּרוּךְ

אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יאהדונהי מחיה המתים:

אתה קדוש ושמוך קדוש. וקדושים

בכל יום יהללך סלה: ברוך

אתה יהוה יאהדונהי האל הקדוש:

בשבת תשובה אומרים המלך הקדוש:

ואם אמר האל הקדוש או שהוא מסופק, ולא נזכר תוך כדי דבור
חזור לראש.

אתה קדשת את יום השביעי
 לשמך יפסיק. תכלית מעשה
 שמים וארץ. וברכתו מכל הימים.
 וקדשתו מכל הזמנים וכן כתוב
 בתורתך:

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם:
 ויכל אלהים ביום השביעי
 מלאכתו אשר עשה וישבת ביום
 השביעי מכל מלאכתו אשר עשה:
 ויברך אלהים את יום השביעי
 ויקדש אתו כי בו שבת מכל
 מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:
 וישמחו במלכותך שומרי שבת
 וקוראי עונג. עם מקדשי
 שביעי. כלם ישבעו ויותענו ממנו.

והשביעי רצית בו וקדשתו.
 חמדת ימים אותו קראת וזכר
 למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא
 במנוחתנו. קדשנו במצותיך
 שים חלקנו בתורתך. שבענו
 ממנו. שמח נפשנו בישועתך.
 וטהר לבנו לעבדך באמת.
 והנחילנו יהוה אלהינו ^{יאהרונה} בראשית
 וברצון שבת קדשך. וינוחו בה
 כל ישראל מקדשי שמך. ברוך
 אתה יהוה אלהינו ^{יאהרונה} מקדש השבת:
 רצה יהוה אלהינו ^{יאהרונה} אל הינו בעמך
 ישראל ולתפלתם שעה. והשב
 העבודה לדביר ביתך. ואשי

ישראל ותפלתם מהרה באהבה
תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד
עבודת ישראל עמך:

בר"ח ובחומ"מ או' כאן יעלה ויבא (לעיל דף לז.) ואם שכח.
בחומ"מ חזור, בר"ח אינו חזור.

ואתה ברחמך הרבים. תחפץ בנו
ותרצנו ותחזינה עינינו
בשובך לציון ברחמים: ברוך אתה
יהוה ואדני ^{יאהדונה} המחזיר שכינתו לציון:
מודים אנחנו לך שאתה הוא
יהוה ואדני ^{יאהדונה} (ב) אל הינו ואלהי
אבותינו לעולם ועד. צורנו צור
חיינו ומגן ישענו אתה הוא. לדר
וְדַר נֹדֶה לְךָ וְנִסְפָּר תִּהְיֶה לְךָ. עַל-
חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו
הפקודות לך. ועל נפשיך שבכל יום

עמנו ועל נפלאותיך ומיבותיך
שבכל עת. ערב ובקר וצהרים.
הטוב בילא כלו רחמך. המרחם
בילא-תמו חסדיך כי מעולם
קיינו לך:

בחנוכה ובפורים או' כאן על הנסים (לעיל דף לט.)

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא
תמיד שמך מלכנו לעולם ועד.
וכל-חיים יודוך סלה:

בשבת תשובה אומרים. ואם שכח אינו חוזר.
וכתוב לחיים טובים כל-כני בריכתך:

ויהללו ויברכו את שמך הגדול
באמת לעולם כי טוב. האל
ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב:
ברוך אתה יהוה ^{יאהדונה} (ה) הטוב
שמך ולך נאֵה להודות (יכוין סת כח"ת):

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה חַיִּים חַן
 וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים עָלֵינוּ וְעַל-כָּל-
 יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ. וּבִרְכֵנוּ אָבִינוּ כְּלָנוּ
 כְּאַחַד בְּאוֹר פְּנֵיךָ. כִּי בְּאוֹר פְּנֵיךָ
 נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה
 וְחַיִּים. אֱהַבְתָּ וְחֶסֶד. צִדְקָה וּרְחֻמִּים.
 בְּרָכָה וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבִרְכֵנוּ
 וּלְבִרְךָ אֶת-כָּל-עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל
 בְּרוּב-עֵז וְשְׁלוֹם:

בשבת תשובה אומרים. ואם שכח אינו חוזר.

וּבְסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרֻקָה טוֹבָה וְיִשְׁעָה
 וְנַחֲמָה וְנַגְרוֹת טוֹבוֹת. נִגְבֵר וְנִכְתָב לְפָנֶיךָ
 אֲנַחְנוּ וְכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשְׁלוֹם:

כְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְאֱדַבְרֵנוּ יְהוָה
 אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אֲמֵן:
 יְהוִי לְרֵצוֹן אֱמֵרֵי-פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי

לְפָנֶיךָ. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְאֻדְוָנוּ צוּרֵי וְגֹאֲלֵינוּ:
 אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מִרְעָ. וְשִׁפְתוֹתַי
 מִדְּבַר מְרָמָה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי
 תְּדוּם. וְנַפְשִׁי כְּעֶפֶר לְכֹל תִּהְיֶה.
 פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתֶךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ
 תִּרְדּוּף נַפְשִׁי. וְכֹל-הַקָּמוּם עָלַי
 לְרַעָה. מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל
 מַחֲשַׁבוֹתָם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה
 לְמַעַן יִמְיָנֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרָתֶךָ.
 עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתֶּךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן
 יְדִידֶיךָ. (ר"ת שם י"ג) הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעֲנֵנִי:
 סגולה שלא ישכח שמו ליום הדין, יאמר קודם יהיו לרצון פסוק
 מתנ"ך המתחיל באות הראשונה ומסיים באות האחרונה של שמו.
 יְהוִי לְרֵצוֹן אֱמֵרֵי-פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי
 לְפָנֶיךָ. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְאֻדְוָנוּ צוּרֵי וְגֹאֲלֵינוּ:
 עוֹשֵׂה שְׁלוֹם (בש"ת או' השלום) בְּמַרוֹמָיו

הוא ברחמי ויעשה שלום עלינו
ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן:

יְרַמֵּנו יי אֱלֹהֵי שְׁמֵיכֶם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתוֹחַלְקֵנוּ
בְּתוֹרַתְךָ לַעֲשׂוֹת תְּמִי רְצוֹנְךָ וּלְעִבְדְּךָ בְּלִבְבֵי שְׁלָם:

אומר השליח צבור עם הקהל בקול רם ומעומד

וּיְבָרְכֵנו הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: וְיַבֵּל
אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֵאכֶתוֹ אֲשֶׁר
עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל־מְלֵאכֶתוֹ
אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי
וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכַל־מְלֵאכֶתוֹ
אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

ואח"כ הש"ץ אומר ברכה מעין שבע ואין היחיד אומר אותה
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵינוּ
אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵנוּ אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאַלְהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא.
אֵל עֲלִיוֹן קוֹנֵה בְּרַחְמֵי שָׁמַיִם וָאָרֶץ.
מִגֵּן אֲבוֹת בְּדַבְּרוֹ. מְחַיֶּה מֵתִים בְּמֵאֲמָרוֹ.

הָאֵל (בש"ת המלאך) הַקָּדוֹשׁ שְׁאִין כְּמֹהוּ.
הַמְנִיחַ לַעֲמֹו בְּיוֹם שַׁבָּת קִדְשׁוֹ. כִּי בָם
רָצָה לְהַנִּיחַ לָהֶם. לְפָנָיו נַעֲבֹד בִּירְאָה
וּפֶחַד. וְנִזְדָּה לְשִׁמּוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מֵעַיִן
הַבְּרָכוֹת וְהַתּוֹדָאוֹת. אֲרוֹן הַשְּׁלֹוֹם. מְקַדֵּשׁ
הַשַּׁבָּת וּמְבָרֵךְ הַשְּׁבִיעִי. וּמְנִיחַ בְּקַדְשָׁהּ
לְעַם מְדֻשָּׁנֵי עֲנֵג. וְזָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:
אֵל הַיְיָ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה נָא בְּמִנוּחַתְנוּ.
קִדְשֵׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ שִׁים חֲלָקֵנוּ
בְּתוֹרַתְךָ. שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבְךָ. שְׂמַח נַפְשֵׁנוּ
בִּישׁוּעַתְךָ. וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדְּךָ בְּאַמֶּת.
וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
וּבְרָצוֹן שַׁבָּת קִדְשֶׁךָ. וַיְנוּחוּ בְּהַ כָּל יִשְׂרָאֵל
מִקְדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

אומר הש"ץ קדיש תתקבל (כדף נ)

מִן כְּבוֹד לְדָוִד. יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ רַעִי לֹא אֶחָדָה:

בנאות ידשא ירביצנו. על-מי מנחות
 ינהלני: נפשי ישובב. ינחני במעגלי צדק
 למען שמו: גם כן-אלך בגיא צלמות לא-
 אירא רע כן-אתה עמדי. שבמך ומשענתך
 המה ינחמני: תעריך לפני | שלחן נגד
 צררי. השנת בשמן ראשי כוסי ריח: אך |
 מזב וחסד ירדפוני פלימי חי. ושבת
 בבית יהוה יאהרני לארץ ימים:

ואומרים קדיש יהא שלמא, וברכו, ואח"כ או

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת
 נדחה ליוצר בראשית. שלא
 עשנו בגויי הארצות ולא שמונו
 כמשפחות האדמה. שלא שם
 חלקנו בהם וגורלנו ככל המונם.
 שהם משתתפים להכל וריק
 ומתפללים אל אר לא יושיע.

(יפסיק מעט. וכשיאמר ואנחנו משתחיים יכרע כל גופו). ואנחנו

משתחיים לפני מלך מלכי המלכים
 הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה
 שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו
 בשמים ממעל. ושכינת עוזו בגבהי
 מרומים. הוא אלהינו ואין עוד
 אחר. אמת מלפנו ואפס זולתנו.
 כפתוב בתורה. וידעת היום
 והשבות אל-לבבך כי יהוה ^{יאהרני} יאהרני
 הוא האלהים בשמים ממעל ועל-
 הארץ מתחת. אין עוד:

על כן נקנה לך יהוה ^{יאהרני} יאהרני אל הינו
 לראות מהרה בתפארת ערך
 (ס"ח כה"ת) להעביר גלולים מן הארץ
 והאלילים כרות ופרתו. לתמן עולם

בְּמַלְכוֹת שְׁדֵי וּכְל־בְּנֵי בְּשׂוֹר יִקְרָאוּ
 בְּשִׁמְךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כְּל־רִשְׁעֵי
 אֶרֶץ. יִבִּירוּ וַיִּדְעוּ כְּל־יֹשְׁבֵי תְּבֵל.
 כִּי לָךְ תִּכְרַע כְּל־בְּרַךְ תִּשְׁבַּע כְּל־
 לְשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְהוָה^{יאהדונהי} יִתְחַנַּף אֱלֹהֵינוּ
 יִכְרַעוּ וַיִּפְלְאוּ וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקְרִי יִתְנוּ
 וַיִּקְבְּלוּ כָּל־סֵאת־עוֹלָם מַלְכוּתֶיךָ
 וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִהַרְהָ לְעוֹלָם וָעֶד.
 כִּי הַמְּלֹכוֹת שֶׁלְּךָ הֵיאָה וְלְעוֹלָמֵי עֵד
 תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. כְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ.
 יְהוָה^{יאהדונהי} יִתְחַנַּף וַיִּמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד.
 וַיִּנְאָמֶר וְהָיָה יְהוָה^{יאהדונהי} לְמֶלֶךְ
 עַל־כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
 יְהוָה^{יאהדונהי} אֶחָד וַיִּשְׁמוּ אֶחָד:

יש נוהגים לומר שיר זה אחר התפלה
 יגדל אלהים חי וישתכח. נמצא ואין עת אל מצואותו:
 אחד ואין יחיד כיהודו. נעלם וגם אין סוף לאהדותו :
 אין לו דמות חנוף ואינו גוף. לא נערוך אליו קדושתו :
 קדמונו לכל דבר אשר נברא. ראשון ואין ראשית לראשיתו:
 חנו אדון עולם לכל נוצר. יורה גדלתו ומלכותו :
 שפע נבואתו נרננו אל אנשי סגלתו ותפארתו :
 לא קם בישראל כמשה עוד. נביא ומביט את חמונתו :
 תורת אמת נתן לעמו אל. על יד נביאו נאמן ביתו :
 לא יחליף האל ולא ימיר דתו לעולמים לעוללתו :
 צופה ויודע סתרנו. מביט לסוף דבר בקדמותו :
 גומל לאיש חסיד כמפעלו. נותן לרשע רע כרשעתו :
 ישלח לקץ ימים משיחנו. לפדות מחכי קץ ישועתו :
 מתים יהיה אל ברוב חסדו. ברוך עדי עד שם תהלתו :
 אלה שלש עשרה לעקרים. הן הם יסוד דת אל ותורתו :
 תורת משה אמת ונבואתו. ברוך עדי עד שם תהלתו :

בר יוחאי נמשחת אשךך. שָׁמֹן שְׁשׁוֹן מִחֲבָרֶיךָ :
 בר יוחאי שָׁמֹן מִשְׁחַת קִדְשִׁי. נִמְשַׁחַת מִמִּשַׁח הַקִּדְשִׁי.
 נִשְׁאֵת צִיץ נֶגֶד הַקִּדְשִׁי. חָבוּשׁ עַל רֹאשְׁךָ פָּאָרְךָ.
 בר יוחאי מושב טוב ישבת. יוֹם נִסְתָּ יוֹם אֲשֶׁר בְּרַחֲמֶיךָ.
 במערת צורים שעמדת. שָׁם קָנִיתָ הַיּוֹדֶךָ וַתִּבְרַךְךָ :
 בר יוחאי עצי שטים עומדים. לְמוֹדֵי יְיָ הֵם לְוִמְדִים.
 אור מפלא אור הקוד הם יוקדים. הֲלֹא הֵמָּה יִרוּךְ מוֹרֵיךָ :

בר יוחאי ולשדה תפוחים. עלית ללקוט בו מרקחים.
סוד תורה בצעירים ופרחים. בעשה אדם נאמר בעבורך:
בר יוחאי נגזרת בגבנכה. ובמלחמת אש דת השערה.
ותרב הוצאת ממערה. שלפת נגד צורריך:
בר יוחאי למקום אבני שיש. הגעת לפני ארנה ציש.
גם גלת במרת על עיש. תשורי ומי ישורך:
בר יוחאי בקדש הקדושים. קו גרוק מחדש חדשים.
שבע שבתות סוד חמשים. קשרת קשרי ש"ו קשריך:
בר יוחאי יו"ד חכמה קדומה. השקפת לקבדו פניכה.
שליש ושתים נתיבות ראשית תרומה. את פרוב
ממשח זיו אורך:
בר יוחאי אור מופלא רום מעלה. יראת מלהביט פי רב
לה. פעלומה ואין קורא לה. נמת עין לא תשורך:
בר יוחאי אשרי יודעתה. אשרי העם הם לומדיה. ואשרי
העומדים על סודך. למושי חשן המידך ואורריך: בר יוחאי

סדר קידוש ליל שבת

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם מִלְּאֲבֵי הַשָּׁרֵת מִלְּאֲבֵי עֲלוּן
מִלֶּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲנִי
בְּיֹאֲכֶם לְשָׁלוֹם מִלְּאֲבֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲבֵי עֲלוּן
מִלֶּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲנִי

בְּרִכּוֹנֵי לְשָׁלוֹם מִלְּאֲבֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲבֵי עֲלוּן
מִלֶּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲנִי
בְּשִׁבְתְּכֶם לְשָׁלוֹם מִלְּאֲבֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲבֵי עֲלוּן
מִלֶּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲנִי
(בְּצִאתְכֶם לְשָׁלוֹם מִלְּאֲבֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲבֵי עֲלוּן
מִלֶּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲנִי)
כִּי מִלְּאֲבֵי יְצוּד־לֶךְ (ס"ח שם יו"ד). לְשִׁמְרָךְ בְּכָל־
דְּרָכֶיךָ: וְהוֹדֵנוּ יֵהוּדֵנוּהָ יִשְׁמְרֵצֵאתָךְ וּבֹאֲדָה.
מִשְׁתָּה וְעַד-עוֹלָם:

אֵשֶׁת-חַיִל מִי יִמְצָא וְרַחֵק מִפְּנִינִים מִכְּרָה:
בְּטַח בָּהּ לֵב בְּעֵלָה וְשִׁלָּל לֹא
יִחָסֵר: גְּמַלְתָּהּ טוֹב וְלֹא-רָע כָּל יָמֵי
חַיֶּיהָ: דְּרָשָׁה צִמְר וּפְשָׁתִים וְתַעֲשֵׂ בַחֲפִץ
כְּפִיָּה: הִיְתָה כְּאֲנִיּוֹת סוֹחֵר מִמְּרַחֵק תְּבִיא
לְחֻמָּה: וְתִקַּסְ | בְּעוֹד לַיְלָה וְתִתֵּן מִרְהָ
לְבֵיתָהּ וְחֵק לְנַעֲרֹתֶיהָ: זִמְמָה שָׂדֶה וְתִקַּחְהוּ
מִפְּרֵי כִפִּיָּה נִטְעָה בְּרָם: חֲנֻרָה בְּעוֹז מִתְּנִיָּה
וְתֵאמֵן זְרוּעֹתֶיהָ: טַעְמָה כִּי-טוֹב סַחֲרָה
לֹא-יִכְבֶּה בְּפִילָה גֵרָה: יָדִירָה שִׁפְחָרָה

בבִּישׁוֹר וּכְפִיָּה תִמְכוּ פֶלֶךְ: כִּפֶּה פֶרֶשֶׁה
 לְעֵנִי וְיִדְיָה שֶׁלַחָה לְאֶבְיוֹן: לֹא־תִירָא
 לְבֵיתָה מִשְׁלֹג כִּי כָל־בֵּיתָה לְבֶשׂ שָׁנִים:
 מִרְבָּדִים עֲשֶׂת־הֶלֶה שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוֹשֶׁת:
 נוֹדַע בְּשַׁעְרִים בַּעֲלָה בְשִׁבְתּוֹ עַם־זִקְנֵי־
 אֶרֶץ: סָדִין עֲשֶׂת־הַ וּתְמַכֵּר וְחִגּוֹר נִתְנָה
 לְכַנְעֲנֵי: עוֹז־וְהִדָּר לְבוֹשֶׁה וְתִשְׁחַק לְיוֹם
 אַחֲרוֹן: פִּיֵּה פִתְחָה בְּחִכְמָה וּתְזַרְתִּי־הַסֵּד
 עַל־לְשׁוֹנָה: צוֹפִיָּה הַלִּיכּוֹת בֵּיתָה וְלַחֵם
 עֲצֻלוֹת לֹא תֹאכַל: קָמוּ בְנֵיהּ וַיֹּאשְׁרוּהָ
 בַּעֲלָה וַיְהַלְלָה: רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חֵיל
 וְאֵת עֲלִית עַל־כְּלָנָה: שֶׁקֶר חָחַן וְהַבֵּל הִיפּוּ
 אִשָּׁה יִרְאֵת־יְהוָה ^{יֵהוָה יֵהוָה} הִיאֵת־הַלֵּל: תְּנוּ־
 לָהּ מִפְּרֵי יְדֵיהָ וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעְרִים מַעֲשֵׂיהָ:

יאמר מזמור לדוד ה' רועי וגו' (דף ק"ז) ואח"כ יאמר

יוֹם הַשֵּׁשִׁי וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
 וְכָל־צְבָאָם: וַיְבַרֵךְ אֱלֹהִים

בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכֶתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה.
 וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־
 מְלֹאכֶתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים
 אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ. כִּי
 בּוֹ שָׁבֹת מִכָּל־מְלֹאכֶתוֹ אֲשֶׁר־
 בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

סְבָרֵי מְרָקָן: (יעניין לתינים)

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יֵהוָה יֵהוָה} אֱלֹהֵינוּ
 מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

ביוון לקיים מ"ע דאורייתא של הקידוש, ועל תיון מצוה דרבנן.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יֵהוָה יֵהוָה} אֱלֹהֵינוּ
 מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ

בְּמִצְוֹתָיו וּרְצָה בָּנוּ. וַשְּׁבֹת קִדְּשׁוּ
 בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הִנְחִילָנוּ. זָכְרוֹן
 לְמַעֲשֵׂה בְרָאשִׁית תְּחִלָּה לְמִקְרָאֵי

קָדֵשׁ זָכָר לַיְצִיאַת מִצְרַיִם. וְשַׁבַּת
קָדֵשׁ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הַנְּחַלְתָּנוּ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

סדר ברכת המזון

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵלֵינוּ
מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל הַזֶּן אוֹתָנוּ
וְאֵת הָעוֹלָם כָּלֹּ בְּטוֹבוֹ בְּחֵן בְּחֶסֶד
בְּרִיּוּחַ וּבְרַחֲמִים רַבִּים. נִתֵּן לָחֶם
לְכָל־בָּשָׂר. כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ: וּבְטוֹבוֹ
הַגָּדוֹל תִּמְיֵד לֹא חֶסֶד לָנוּ וְאֵל יַחֲסֵר
לָנוּ מְזוֹן תִּמְיֵד לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הוּא
אֵל זֶן וּמְפָרְגִים לְכָל וְשִׁלְחָנוּ עֲרוּךְ
לְכָל. וְהִתְקִין מַחֲיָה וּמְזוֹן לְכָל־
בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא בְּרַחֲמָיו וּבְרֹב

חֶסְדָּיו כְּאֶמּוֹר. פּוֹתַח אֶת־יְדָדְךָ.
(ר"ת פא"י שהוא מספר יאהדונה"י ומספר סא"ל וס"ת חת"ד)
וּמִשְׁבִּיעַ (כמספר חת"ד) לְכָל־חַי רָצוֹן:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ
נֹדֵד לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵלֵינוּ עַל
שֶׁהַנְּחַלְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ אֶרֶץ
חֲמֻדָּה מְבֹרָה וּרְחֻבָּה בְּרִית וְתוֹרָה
חַיִּים וּמְזוֹן. עַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים.
וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׂרָנוּ.
וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ. וְעַל חֲקֵי
רָצוֹנְךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ. וְעַל חַיִּים וּמְזוֹן
שֶׁאַתָּה זֶן וּמְפָרְגִים אוֹתָנוּ:

כחנוכה ובפורים או' על הנסים (ברך לט) ואם שכח יאמר
אותו בהרחמן. ויאמר הרחמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות
כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי וכו'.

(ו) על הכל יהו^{אהרונה} אלהינו אנחנו
 מודים לך ומברכים את שמך
 באמור ואבלת ושבעת. וברכת
 (א) את יהו^{אהרונה} אלהינו על הארץ
 הטובה אשר נתת לנו: ברוך אתה
 יהו^{אהרונה} אלהינו על הארץ ועל המזון:
 רחם יהו^{אהרונה} אלהינו עלינו
 ועל ישראל עמך. ועל ירושלים
 עירך. ועל הר ציון משכן כבודך.
 ועל היכלך. ועל מעונך. ועל דבירך.
 ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא
 שמך עליו. אבינו רענו זוננו.
 פרנסנו. כלכלנו. הרויחנו הרוח לנו
 מהרה מכל צרותינו. ונא לתצריכנו
 יהו^{אהרונה} אלהינו לידי מתנות

(א) אם מברכים על הכוס ימני אותו כשיאמר את.

בשר ודם. ולא לידי הלוואתם. אלא
 לידך המלאה והרחבה. העשירה
 והפתוחה. יהי רצון שלא נבוש
 בעולם הזה. ולא נכלם לעולם
 הבא. ומלכות בית דוד משיחך
 תחזירנה למקומה במהרה בימינו:

כשבה אומרים

רצה וסמלי צני: יהו^{אהרונה} אלהינו כמצותיך
 יבמצות יום השביעי. השבת הגדול והקדוש הזה.
 כי יום גדול וקדוש הוא מלפניך. נשבות בו וננוח בו
 ונחשנו בו כמצות חקי רצונך ואל תהי צרה וקון
 קיום מנוחתנו. ובראנו בנחמת ציון במהרה בימינו.
 כי אתה הוא בעל הנחמות. והגם שאכלנו ושתינו
 חרבנו ביתך הגדול והקדוש לא שכחנו. אל תשכחנו
 לנצח ואל תזנחנו לעד כי אל מלך גדול וקדוש אתה:
 ברח ובייט ובחיהימי א' יעלה ויבא (דף לו) יאם שכה איני חיוור
 חוץ מליל א' של פסח ושל סכות שאם שכה חזור לראש ברהמיז.
 ותבנה ירושלים עירך במהרה

בְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם וְאוֹי בִלְחַשׁ אָמֵן:

אם בשבת שכת לומר רצה והחליצנו ונזכר קודם שהתחיל ברכת הטוב והמטיב יאמר

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם שנתן שבתוה למנוחה לעמו ישראל באהבה לאות ולברית. ברוך אתה ה' מקדש השבת:

ואם אחרי שהתחיל ברכת הטוב והמטיב נזכר שלא אמר רצה והחליצנו אמילו אם אמר רק מלת ברוך יחזור לראש ברכת המזון.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל אֲבֵינוּ
מִלִּבְנוֹ אֲדִירֵנוּ. בּוֹרְאֵנוּ. גּוֹאֲלֵנוּ.
קְדוֹשֵׁנוּ. קְדוֹשׁ יַעֲקֹב. רוֹעֵנוּ רוֹעֵה
יִשְׂרָאֵל. הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב וְהַמְטִיב לְכָל.
שֶׁבְכָל־יוֹם וְיוֹם הוּא הַטֵּיב לָנוּ.
הוּא מְטִיב לָנוּ. הוּא יִטֵּיב לָנוּ. הוּא
גִּמְלָנוּ. הוּא גּוֹמְלָנוּ. הוּא יִגְמְלָנוּ
לְעַד חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרִיחוּ וְהַזְכָּלָה

וְכָל־טוֹב: יַעֲנוּ אָמֵן. הֲרַחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח
עַל־כָּפֵא כְבוֹדוֹ: הֲרַחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח
בְּשָׂמַיִם וּבְאָרֶץ: הֲרַחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח
בְּנוֹ לְדוֹר וָדוֹרִים: הֲרַחֵמֵן הוּא קָרַן
לְעַמּוֹ יִרִים: הֲרַחֵמֵן הוּא יִתְפָּאֵר
בְּנוֹ לְנֶצַח נְצָחִים: הֲרַחֵמֵן הוּא
יִפְרֹנְסֵנוּ בְּכְבוֹד וְלֹא בְּבוֹזֵי (בְּהַפְרָה
וְלֹא בְּאִסּוּר) בְּנִחַת וְלֹא בְּצַעַר: הֲרַחֵמֵן
הוּא יִתֵּן שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ: הֲרַחֵמֵן הוּא
יִשְׁלַח בְּרָכָה רוּחָה וְהַזְכָּלָה בְּכָל־
מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ: הֲרַחֵמֵן הוּא יַצְלִיחַ
אֶת יְרֵכֵינוּ: הֲרַחֵמֵן הוּא יִשְׁבּוֹר
עוֹל גְּלוֹת מְהֵרָה מֵעַל צְוֹאֲרֵנוּ:
הֲרַחֵמֵן הוּא יוֹלִיכֵנוּ מִהַרְהָקוֹמְמוֹת
לְאַרְצֵנוּ: הֲרַחֵמֵן הוּא יִרְפָּאֵנוּ וְרַפּוּאָה

שְׁלָמָה. רְפוּאת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאת
הַגּוּף: הֶרְחֵמֵן הוּא יִפְתַּח לָנוּ אֶת
יְדוֹ הַרְחֵבָה: הֶרְחֵמֵן הוּא יְבָרֵךְ
כָּל־אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנּוּ בְּשֵׁמוֹ הַגָּדוֹל
כְּמוֹ שְׁנַת־בְּרִכּוֹ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְחָם
יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּכֹל מְכַל־כָּל. בֵּן יְבָרֵךְ
אוֹתֵנוּ יַחַד בְּרִכָּה שְׁלָמָה. וְכֵן
יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן: הֶרְחֵמֵן
הוּא יִפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֶבֶת שְׁלוֹמוֹ:
בשבת הֶרְחֵמֵן הוּא יַחֲזִילֵנוּ עוֹלָם שְׂכָלוֹ שֶׁבֶת וּמְנוּחָה
לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:
ברית הֶרְחֵמֵן הוּא יַחֲדָשׁ עָלֵינוּ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְמוֹבָה
וְלִבְרָכָה:
הֶרְחֵמֵן הוּא יִשַׁע תּוֹרָתוֹ וְאַהֲבָתוֹ
בְּלִבֵּנוּ וְתִהְיֶה יְרֵאתוֹ עַל
פְּנֵינוּ לְבַלְתִּי נַחֲטָא. וַיְהִי כָל־

מַעֲשֵׂינוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם:
הֶרְחֵמֵן הוּא יִזְכֵּנוּ וְיִזְכֵּנוּ וְיִקְרַבֵּנוּ
לְיָמֹת הַמְּשִׁיחַ וְלִבְנֵי בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ וְלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. מִגְּדוֹל
(כיום שמתפללים סוסף ובמצי"ש או' מגדול) וְשִׁוְעוֹת
מִלִּבּוֹ. וְעִשְׂהוּ חֶסֶד לְמִשְׁיחוֹ לְדָוִד
וְיִזְרְעוּ עַד־עוֹלָם: כְּפִירִים רָשׁוּ
וְרַעֲבוּ וְדוֹרֵי שֵׁי יְהוָה יִחַסְרוּ
כָּל־טוֹב: נַעַר תְּהִיֵּתִי גַם־זִקְנָתִי
וְלֹא־רְאִיתִי צָדִיק נֶעְזֵב. וְזָרְעוּ
מִבֶּקֶשׁ־לֶחֶם: כָּל־הַיּוֹם חֹנֵן וּמְלֹוֹה.
וְזָרְעוּ לְבְרָכָה: מַה־שָּׂאֵב לָנוּ יְהוָה
לְשִׁבְעָה. וּמַה־שִּׁשְׁתֵּינוּ יְהוָה
לְרְפוּאָה. וּמַה־שִּׁחַוְתָּרְנוּ יְהוָה
לְבְרָכָה בְּדַכְתִּיב וַיִּתֵּן לְפָנֵיהֶם

וַיֹּאכְלוּ וַיִּוְתְרוּ בְדִבְרֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּ
 בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּ עוֹשֵׂה
 שָׁמַיִם וָאָרֶץ בְּרוּךְ הַנֶּכֶד אֲשֶׁר
 יִבְטַח בִּיהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּ וְהָיָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יֵאָדְוֵנוּ מִבְּטָחוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּ עוֹלָם
 וָעוֹלָם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם
 עוֹשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו
 יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן

ברכת מעיו שלש

האוכל כזית (29 גרם) פת הבאה בכסנין כגון עוגות וכיוצא.
 או מחמשת מיני פירות יהם זיתים, תמרים, ענבים, תאנים,
 ורמונים, וכן השוחה רביעית (87 גרם) יין בבת אחת מכרך בסוף
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 אֵם אַחַד מִזֵּנוֹת יֹאמֵר | אֵם שְׁחָה יֵין יֹאמֵר | עַל פִּירוֹת מוֹ' מִיָּנִים אוֹ'
 עַל הַמַּחֲיָה וְעַל | עַל הַגֶּפֶן וְעַל | עַל הָעֵץ וְעַל
 הַבְּלִבְלָה | פְּרֵי הַגֶּפֶן | פְּרֵי הָעֵץ

ברכת מעין שלש קלה
 ועל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ חֲמֹדָה טוֹבָה
 וְרַחֲבָה שְׂרָצִית וְהִנְחַלְתָּ לָּאֲבוֹתֵינוּ לֶאֱכֹל
 מִפְּרִיָּהּ וְלִשְׂבוּעַ מִטּוֹבָהּ רַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּ
 אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַם
 עִירֶךָ וְעַל הַר צִיּוֹן מְשָׁכֵן כְּבוֹדֶךָ וְעַל
 מְזוֹבְחֶךָ וְעַל הַיִּכְלֶךָ וּבִנְיַת יְרוּשָׁלַם עִיר
 הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ
 וְשִׂמְחָנוּ בְּבִנְיָנָהּ וּנְבָרְכֶךָ עָלֶיָּהּ
 בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ

בשבת ורצה והתליצנו ביום השבת הזה.

בר"ח ונקרנו לטובה ביום ראש חדש הזה.

בר"ה ונקרנו לטובה ביום הושרון הזה.

ביום טוב ובחוליהם ושמחנו ביום

בסכות	בש"ע	בפסח	בשבועות
חג הסוכות	שמיני חג עצרת	חג המצות	חג השבועות

הזה ביום (כיו"ט או טוב) מקרא קדש הזה.

כִּי אַתָּה טוֹב וּמְטִיב לְכָל וְנִזְדָּדָה לְךָ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּ עַל הָאָרֶץ וְעַל

קלו

ברכת מעין שלש

המחנה ועל הכלכלה.	פרי הגפן.	הפירות.
על של ארץ ישראל או	על של אי או	על של אי או
מחנתה ועל פלכלתה.	פרי גפנה.	פירותיה.

ברוך אתה יהוה ייחודני ^{יחודני} על הארץ ועל

המחנה ועל הכלכלה:	פרי הגפן:	הפירות:
על של ארץ ישראל או	על של אי או	על של אי או
מחנתה ועל פלכלתה:	פרי גפנה:	פירותיה:

מנחה של שבת

מתחילים למנחה, פרשת התמיד, פטום הקטורת ואשרי יושבי ביתך, כמו במנחה של חול, ואח"כ אומרים

ובא לציון גויא ולשבי פשע ביעקב.

נאם יהוה ייחודני ^{יחודני}: ונאני זאת

בריתי אותם אמר יהוה ייחודני ^{יחודני} רוחי

אשר עליך ודברי אשר שמתי

בפיך. לא ימושו מפיך ומפי זרעך

ומפי זרע זרעך אמר יהוה ייחודני ^{יחודני}.

מעתה ועד עולם: ואתה קדוש.

מנחה של שבת

קלו

יושב תהלות ישראל: וקרא זה

אל-זה ואמר. קדוש קדוש קדוש

יהוה ייחודני ^{יחודני} צבאות מלא כל הארץ

כבודו: ומקבלין דין מן-דין ואמרין.

קדיש בשמי מרומא עלאה בית

שכינתיה. קדיש על-ארעא עובד

גבורתיה. קדיש לעלם ולעלמי

עלמיא. יהוה ייחודני ^{יחודני} צבאות מלא

כל-ארעא זיו יקריה: ותשאני רוח

ואשמע אחרי קול רעש גדול. ברוך

כבוד יהוה ייחודני ^{יחודני} ממקומו: ונטלתני

רוחא. ושמעית בתרי קל זיע שניא

דמשבחין ואמרין בריך יקרא

דיהוה ייחודני ^{יחודני} מאתר בית שכינתיה:

יהוה ייחודני ^{יחודני} ימלך לעלם ועד:

יהו^{אהרונה} ואדני^{יהו} מלכותיה קאים לעלם
 ולעלמי עלמא: יהו^{אהרונה} ואדני^{יהו} אלהי
 אברהם יצחק וישראל אבותינו
 שמרה זאת לעולם ליצר מחשבות
 לבב עמו. והבן לבכם אליה:
 והוא רחום ויכפר עון ולא ישחית
 והרבה להשיב אפן. ולא יעיר כל-
 חמתו: כי אתה אדני טוב וסלח.
 ורב חסד לכל קראיה: צדקתך צדק
 לעולם. ותורתך אמת: תתן אמת
 ליעקב חסד לאברהם. אשר--
 נשבעת לאבותינו מימי קדם: ברוך
 אדני יום יום יעמם לנו הא ישועתנו
 סלה: יהו^{אהרונה} ואדני^{יהו} צבאות עמנו.
 משגב לנו אלהי יעלב סלה: יהו^{אהרונה}

צבאות. אשרי אדם במח בך:
 יהו^{אהרונה} ואדני^{יהו} הושיעה. המלך יעננו
 ביום קראנו:

ברוך אלהינו שבראנו לכבודו
 והבדילנו מן התועים ונתן לנו
 תורת אמת וחי עולם נטע בתוכנו.
 הוא יפתח לבנו בתורתו. וישים
 בלבנו אהבתו ויראתו לעשות
 רצונו ולעבדו בלבב שלם. לא ניגע
 לריק ולא נילד לפהלה. יהי רצון
 מלפניך יהו^{אהרונה} ואדני^{יהו} אלהינו ואלהי
 אבותינו שנסמור חקיך ומצותיך
 בעולם הזה. ונזכה ונחיה ונירש
 טובה וברכה לחיי העולם הבא:
 למען וזמרה כבוד ולא ידם. יהו^{אהרונה}

יהוהנוהי **יהי לעולם אודה: יהוהנוהי** ^{אהרונהי}

חפץ למען צדקו. יגדיל תורה

ויאדיר: ויבטחו בך יודעי שמך.

כי לא עזבת דורשיך יהוהנוהי ^{אהרונהי}

יהוהנוהי ^{אהרונהי} **אדנינו מה אדיר שמך**

בכל הארץ: חזקו ויאמץ לבבכם.

כל המיחלים ליהוהנוהי ^{אהרונהי}

ואומר החזן חצי קדיש. וקודם הוצאת ס"ת עומדים ואי

ואני תפלת ייך יהוהנוהי ^{אהרונהי} **עת רצון**

אחים ברב חסדה. ענני באמת ישעך בים:

ברוך שמייה דמארי עלמא בריך בתרד ואתרד. יהי

רעותך עם עמך ישראל לעלם. ופירבון מיניך

אחוי לעמך בבית מקדשך. לאמטווי לנא מטוב נהורך.

ולקבל צלותנא ברתמין. יהא רעוא קדמך דתוריד לן

חיון פטיבוי. וליהוי אנא עבדך פקודא בגו צדיקנא.

למרחם עלי ולמנטר יתי ונת כל די לי ודי לעמך

ישבאל. אנת הוא ון לכלא ומפרנס לכלא. אנת הוא

שליט על כלא. אנת הוא דשליט על מלכיא ומלכותא

דילך היא. אנא עבדא דקודשא בריך הוא דסגידנא

קמיה ומן קמיה דיקר אובריתיה בכל עיניו ועיניו לא

על אנש רחיצנא. ולא על בר אלהין סמיכנא. אלא

באלהא דשמיא דהוא אלהא קשומי. ואובריתיה קשומי

ונביאותי קשומי. ומסגו למעבד טבין וקשומי. ביה אנא

רחוץ ולשמייה נקרא קדישא אנא אמר תשפחן. יהא

רעוא קדמך דתפתח לבי באוריתך. ותישב לי בגין

דברין דעבדין רעותך. ותשלם משאלין דלבאי

ולבאי דכלעמך ישראל לטב ולחיון ולשלם אמן:

ומציאין ס"ת וקוראים בו ג' גברי ל' פסוקים בפרשת השבוע הבא

ומחזירין ס"ת למקומו ואומרים

מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות ליהוהנוהי

יהוהנוהי ^{אהרונהי} **ולומר לשמך עליון ולהגיד בפקר סגדך.**

ואמנחתך כלילות: עליו עשור ועליו נבל. עלי הגין

בכנור: כי שמחתני יהוהנוהי ^{אהרונהי} **בפעלך. במעשי**

ידך אבתן: מה גדלו מעשיך יהוהנוהי ^{אהרונהי} **מאד**

עמקי מחשבתך: איש פער לא ידע. וכסיל לא יבין

את זאת: בפרח רשעים כמו עשב וצאינו כל פעלי

אנו. להשמדם עד יער: ואתה מרום לעלם יהוהנוהי

יהוהנוהי ^{אהרונהי} **כי הגה אביך יהוהנוהי** ^{אהרונהי} **בירגה אביך**

יאבדו. ותפרדו כל פעלי אנו: ותקם פראים מרגני

בלתי בשמן רענן: ותבט עיני בשורי בקמים על
מרעים תשמענה אוני: צדיק כתמר יפרח. בארו פלכנו
ישנה שתולים בבית יהוואדני^{יאהדונהי} יאהדונהי. בתצרות אלהינו
יפריחו: עוד ינובון בשיבה. דשנים ורעננים יהיו:
להגיד בקישר יהוואדני^{יאהדונהי} יאהדונהי. צורי ולא עולתה בו:

כי לקח טוב נתתי לכם. תורת אלמ עזבו:

תבון תפלתי קטרת לפניך. משאת כפי מנחת
ערב: תקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי. כי
אלוה אתפלל: ואוי השיץ חצי קדיש

אדני יפסיק שפתי תפתח. ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוואדני^{יאהדונהי} יאהדונהי (יא) אלהינו

ואלהי אבותינו. אלהי אברהם.

אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל
הגדול הגבור והנורא. אל עליון.

גומר חסדים טובים. קונה הכל
וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל

לבני בנייהם למען שמו באהבה:

נשית אומרים זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. כתבנו
בספר חיים. למענך אלהים חיים: ואם שבת אינו חזור

מלך עוזר ומושיע ומגן: (כתובת סגן

יכין שהיא מספר ג"ס אל) ברוך אתה יהוואדני

^{יאהדונהי} יאהדונהי (הד) מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני^{יאהדונהי} יאהדונהי (א) מחיה

מתים אתה. רב להושיע.

בקיץ אומר מוריד הטל ואם אמר משיב הרוח חזור.

בחורף משיב הרוח ומוריד הגשם

מכלכל חיים בקסד. מחיה מתים

ברחמים רבים. סומך

נופלים. ורופא חולים. ומתיר

אסורים. ומקיים אמונתו לישני עפר.

מי כמודך בעל יבטא היטב את העיון גבורות

ומי דומה לך. מלך ממית ומחיה

ומצמיח ישועה:

בשבת תשובה אוטרים, ואם לא אמר אינו חוזר.
 פני כמוך אב הרחמים וזכר יצירתי ברחמים לחיים:
 ונאמן אתה לחיות מתים: ברוך
 אתה יהוה אלהינו ^{יאהדונוהי} מחיה המתים:

בחזרת העמידה הש"צ אומר

נקדישך ונעריצך. בנעים שים סוד שרפי קודש
 המשלים לה קדשה. ובנכתוב
 על יד נביאך. וקרא זה אל זה ואמר קדוש
 קדוש קדוש. יהוה אלהינו ^{יאהדונוהי} צבאות. מלא
 כל הארץ כבודו. לעמכם משבחים ואומרים.
 ברוך כבוד יהוה אלהינו ^{יאהדונוהי} ממקומו. ונדברי
 קדשך בחוב לאמר. ימרוך יהוה אלהינו ^{יאהדונוהי}
 לעולם אלהינו ציון לדר ודר הללויה:
 אתה קדוש ושמוך קדוש. וקדושים
 בכל יום יהללוך סלה: ברוך
 אתה יהוה אלהינו ^{יאהדונוהי} האל הקדוש:

בשבת תשובה אוטרים המלך הקדוש:

ואם אמר האל הקדוש או שהוא מסופק, ולא נזכר תוך כדי דבור, חוזר לראש.

אתה אחד ושמוך אחד. ומי בעמך
 בישראל גוי אחד בארץ.
 תפארת גדלה ועטרת ישועה. יום
 מנוחה וקדשה לעמך נתת. אברהם
 יגל. יצחק ירנן. יעקב ויבניו ינוחו
 בו. מנוחת אהבה ונדבה. מנוחת
 אמת ואמונה. מנוחת שלום השקט
 וקטח. מנוחה שלמה שאתה הוא
 רוצה בה. יפירו בניך וידעו כי
 מאתך הוא מנוחתם. ועל מנוחתם
 יקדישו יכוון לספור נפשו על קדוש השם את שמוך:
 אל הינו ואלהי אבותינו רצה נא
 במנוחתנו. קדישנו במצותיך.
 שים חלקנו בתורתך. שבענו
 משובך. שמח נפשנו בישועתך.

וַמַּהֲרָל בָּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמְתִּי וַהֲנַחֵלְנוּ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן
 שַׁבָּתוֹת קֹדֶשׁ. וַיְנַוְחוּ בָּם כָּל יִשְׂרָאֵל
 מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 מִקִּדְשֵׁי הַשַּׁבָּת: ^{יאהרונהי}

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלָתָם שְׁעֵה. וְהַשֵּׁב
 הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתֶךָ. וְאֵשִׁי
 יִשְׂרָאֵל וּתְפַלְתֶּם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה
 תִּקְבַּל בְּרָצוֹן. וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד
 עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

בר"ח ובתהומ"א או יעלה ויבא (דף לו) ואם לא אמרו חזרה.

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. תַּחֲפִּיץ בָּנוּ
 וְתִרְצַנְנוּ וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ
 בְּשׂוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהרונהי} הַמַּחֲזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:
 מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהרונהי (ג)} אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ
 אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּרֵנוּ צוּר
 חַיֵּינוּ וּמִיָּגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא. לְדָר
 וְדָר נוֹדֶה לָּךְ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל-
 חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ
 הַמְּקוּדוֹת לָּךְ. וְעַל-נַפְשֶׁךָ שְׂבָכָה יוֹם
 עֲמָנוּ וְעַל-נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ
 שְׂבָכָה-עַתָּה. עָרֵב וּבָקֵר וְצָהָרִים.
 הַטּוֹב כִּי-לֹא-כָלוּ רַחֲמֶיךָ. הַמְּרַחֵם
 כִּי-לֹא-תִמּוּ חַסְדֶּיךָ כִּי מֵעוֹלָם
 קִוִּינוּ לָּךְ:

בחנוכה ובפורים או כאן על הנסים (לעיל דף לט).

וְעַל כָּלֵם יִתְפָּרֵךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא

תמיד שמך מלכנו לעולם ועד.
ובל-חיים יודוך סלה:

כשבת תשובה או וכתוב לחיים טובים כל-בני ברייתך:

ויהי לנו ויברכו את-שמך הגדול
באמת לעולם פי טוב. האל

ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב:

ברוך אתה יהוה ^{יאהדונהי} (ה') הטוב

שמך ויך נאה להודות ^{(יכין ס"ח כה"ח):}

שיום שלום טובה וברכה תיים תן

וחסד ורחמים עלינו ועל-כל-

ישראל עמך. וברכנו אבינו ברכנו

באחד באור פניך. כי באור פניך

נתת לנו יהוה ^{יאהדונהי} אל-חינו תורה

ותיים. אהבה וחסד. צדקה ורחמים.

ברכה ושלום. וטוב בעיניך לברכנו

ולברך את-כל-עמך ישראל
ברוב-עוז ושלום:

כשבת תשובה אומרים. ואם שבת אינו חזור.

ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה

ונחמה ונרות טובות. נזכר ונכתב לפניך

אנחנו וכל עמך ישראל לחיים טובים ולשלום:

ברוך אתה יהוה ^{יאהדונהי} המברך

את עמו ישראל בשלום אמן:

יהי-לרצון | אמרי-פי וחינון לבי

לפניך. יהוה ^{יאהדונהי} צורי וגואלי:

אלהי נצור לשוני מדע. ושפתיתי

מדבר מרמה. ולמקל לי נפשי

תדום. ונפשי בעפר לכל תהיה.

פתח לבי בתורתך. ואחרי מצותיך

תרהף נפשי. וכל-הקמים עלי

לרעה. ממוחה הפך עצתם וקלקל

מחשבותם. עשה למען שמך. עשה
למען ימינה. עשה למען תורתך.
עשה למען קדושתך. למען יחלצונו
ידידיך. (ר"ת שם ו"י) הושיעה ימינה וענני:

סגולה שלא ישכח שמו ליום הדין, יאמר קודם יהיו לרצון פסוק מתנ"ך המתחיל באות הראשונה ומסיים באורח האחרונה של שמו.

יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי
לפניך. יהוה יהוה צורי וגאלי:

עושה שלום (בש"ת או השלום) במרומו
הוא ברחמי ועושה שלום עלינו
ועל כל-עמו ישראל ואמרו אמן:

ר"מ יי א"א שתבנה בית המקדש במהרה בימינו נתן חלקנו
בתורתך לעשות תקי רצונך ולעבדך בלבב שלם:

בשבת טובה או' אבינו מלכנו ומדליגין חטאנו ומחול וכו'.
ביום שאין אומרים בו תחנה בחול אין אומרים בו צדקת בשבת.
אלא או' יהי שם ה' מבורך וגו' (דף נ).

צדקתך והרריא משפטך תהום רבה.
אדם ובהמה תושיע יהוה יהוה

יהוה יהוה: וצדקתך אלהים עד-מרום אשר
עשית גדלות. אלהים מי כמוך: צדקתך
צדק לעולם. ותורתך אמת:

ואומר הש"ס קדיש תתקבל (דף נ) ואח"כ אומרים

הללויה או אודה יהוה יהוה בכל לבב.
בסוד ישרים ועדה: גדלים מעשי

יהוה יהוה יהוה. דרושים לכל הפציהם: הוד-
והדר פעלו. וצדקתו עמדת לעד: וזכר
עשה לנפלאותיו. חנון ורחום יהוה יהוה:

טרף נתן ליראיו. יזכר לעולם בריתו:
פח מעשיו הגיד לעמו. לתת להם נחלת
גוים: מעשי ידיו אמת ומשפט. נאמנים

כל-פקודיו: סמוכים לעד לעולם. עשויים
באמת וישר: פדות | שלח לעמו צוה
לעולם בריתו. קדוש ונורא שמו: ראשית
חכמה יראת יהוה יהוה שלכל טוב לכל-
עשיהם. תהלתו עמדת לעד:

ואומרים קדיש יתא שלמא וכו' ועלינו לשבח (בדף קיח).

קנב ערבית למוצאי שבת

מאחרין תפלת ערבית כדי להוסיף מחול על הקודש. מתפללין ערבית של חול (דף נח) ואוי אתה חוננתנו, ואחר העמידה אוי ידו שלם נגדו, וחצי קדיש ואח"כ אוי שובה ה' מעומד. וטוב לומר קודם שובה יהי רצון זה (שהובא בס' בן איש חי ש"ש)

הרינו מכין עצמי לקבל אור תוספת קדושת שבת צימי החול, ואתקדש בעזמי בימי החול מקדושת השבת כמון שצונו ה' אלהינו כחורתו הקדושה והתקדשתם והייתם קדושים. ויהר"מ ה' או"א שיעלה לפניך כאלו כוננתי בכל הכונות הראויות לכוין בזה:

שְׁבוּבָה יְהוָה יִתְּנֵנוּ ^{יִתְּנֵנוּ} עֲדֵמָתִי. וְהַנְחֵם עַל-עֲבֹרֹתַי: שְׁבַעְנוּ בְּבֶקֶר הַסֵּדֶךְ.

וְנִרְנְנָה וְנִשְׂמַחָה בְּכָל-יְמֵינוּ: שְׂמַחְנוּ בְּיָמֵינוּ עֲנִיתָנוּ. שְׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה: יִרְאֶה אֱל-

עֲבָדֶיךָ פְּעֻלֶיךָ. וְהִחַרְךָ עַל-בְּנֵיהֶם: וַיְהִי נֵעַם אֱדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ:

יִשָּׁב בְּסֵתֶר עֲלֵינוּ. מְצַל שְׂדֵי יִתְלוֹנָן:

אָמַר לַיהוָה ^{יִתְּנֵנוּ} מַחְסֵי וּמְצוּדָתִי. אֱלֹהֵי אֲבֹתֵנוּ: כִּי הוּא יִצְיֵלְךָ מִפַּח יְקוּשׁ.

מִדְּבַר הַזּוֹת: בְּאַבְרָתוֹ וַיִּסְדֵּךְ לָךְ וְתַחַת כַּנְּפוֹי

ערבית למוצאי שבת

קנב

תְּחַסֶּה. צְנָה וּסְחָרָה אָמַתּוֹ: לֹא תִירָא מִפַּחַד לַיְלָה. מִחֵץ יַעֲוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאֶפֶל יִהְיֶה. מִקְטָב יִשׁוּד צְהָרִים: יִפֹּל מִצִּדְךָ וְאַלְף וּרְבֵבָה מִיְמִינְךָ. אֱלֹהֶיךָ לֹא יִגְשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֵט. וְשִׁלַּמְתָּ רַשְׁעִים תִּרְאֶה: כִּי-אַתָּה יְהוָה ^{יִתְּנֵנוּ} יִתְּנֵנוּ מַחְסֵי. עֲלֵינוּ שְׂמַתָּ מְעוֹנֶךָ:

לֹא-תֵאָנֶה אֱלֹהֶיךָ רָעָה. וְנִגַּע לֹא-יִקְרַב בְּאַהֲלֶךָ: כִּי מִלְּאֲכִיו יִצְוֶה לָךְ. לִשְׁמֶרְךָ בְּכָל-דְּרָכֶיךָ: עַל-כַּפַּיִם יִשְׂאוּנֶךָ. פֶּן-תִּגּוֹף בְּאֶבֶן רִגְלֶךָ: עַל-שַׁחַל וּפְתָן תִּדְרֹךְ. תִּרְמַס כְּפִיר וְתִנְיִן: כִּי בִי הִשְׁקַ וְאַפְלִטָהוּ. אֲשַׁנְּבֵהוּ כִּי-יִדַע שָׁמַי: יִקְרָאנִי וְאַעֲנֶהוּ. עֲמוּ אֲנֹכִי בְּצָרָה. אֲחַלְצֶהוּ וְאַבְכְּדָהוּ:

אֲרַךְ יָמִים אֲשַׁבֵּיעָהוּ. וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי: אֲרַךְ יָמִים אֲשַׁבֵּיעָהוּ. וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי:

וְאַח"כ' אוי ואתה קדוש (דף קלו) וקדיש תתקבל, ושיר למעלות וקדיש יהא שלמא, וברכו, ועלינו לשבת.

סדר ההבדלה

יקח הכוס בידו ויאמר

בּוֹסֵי שׁוּעוֹת אֵשׁא. וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא:

אָנָּה יְהוָה ^{יאהדונהי} הוֹשִׁיעָה נָא.

אָנָּה יְהוָה ^{יאהדונהי} הַצְּלִיחָה נָא:

בְּרוּךְ הָבֵא בְשֵׁם

יְהוָה ^{יאהדונהי}

בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית

יְהוָה ^{יאהדונהי}: אֵלֵינוּ

יְהוָה ^{יאהדונהי} יִי אֱרָר לָנוּ

אִסְרוּיָחַג בְּעַבְתִּים.

עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ:

אֵלֵי אֶתָּה וְאוֹדֶךָ.

אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ: הוֹדוּ

לְיְהוָה ^{יאהדונהי} כִּי-

טוֹב. כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:

סְבִרֵי מְרִנָּן:

בְּרוּךְ אֶתָּה יְהוָה ^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ

הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

סדר ההבדלה

אם אין לו בשמים, וכן מי שאינו מריח אינו צריך לברך על הבשמים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

בוֹרֵא עֲצֵי (עֲשׂוֹבֵי) (מִינֵי) בְשָׁמִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ

הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ

הָעוֹלָם הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל.

וּבֵין אוֹר לְחֹשֶׁךְ וּבֵין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים. וּבֵין

יוֹם הַשַּׁבָּת לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה. בְּרוּךְ

אַתָּה יְהוָה ^{יאהדונהי} הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל:

שִׁתָּה רְבִיעִים וּמְבַרֵךְ עַל הַגֶּפֶן (לְעִיל דֶּף קלדר).

סדר ברכת הלבנה

מברכין ברכת הלבנה כשפחה כי הוא כמקבל פני שכינה, וזמנה משיעברו ימיים שלמים סעת הסולד, עד י"ד ויום י"ח שעות כ"ב דקים אחריו הסולד, וצריך שיהי' לילה ודאי, ולא תהיה מכוסה אפי' בענן דק.

אוי' סומור השמים מספרים וגו' (ההלום יט) ואח"כ או'

צוּרֵי בְּעוֹלָם תְּהֵה וְגוֹאֲלֵי לְעוֹלָם הָבֵא.

וְכֻלֵּי קִרְנֵי רְשָׁעִים אֲגַדֵּעַ. תְּרוֹמַמְנָה

קְרָנוֹת צְדִיקִים: הִלְלוּהָ | הִלְלוּ אֶת־יְהוָה
 יֵאָדְוֵנָה מִן־הַשָּׁמַיִם. הִלְלוּהוּ בְּמִרוֹמִים: הִלְלוּהוּ
 כָּל־מַלְאָכָיו. הִלְלוּהוּ כָּל־צְבָאוֹ: הִלְלוּהוּ
 שְׁמֵשׁ וְיָרַח. הִלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכְבֵי־אֹרֶן: הִלְלוּהוּ
 שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם. וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם:
 יִהְלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה־עֲדָנִי יֵאָדְוֵנָה. כִּי הוּא צְנוּה
 וְנִבְרָאוֹ: וַיַּעֲמִידֵם לְעֵד לְעוֹלָם. חֲקֹנְתָן וְלֹא
 יַעֲבֹד: יִסְתַּכַּל בִּירַח וַיֹּאמֶר כִּי־אֶרְאֶה שְׁמֹךְ מֵעֵשֶׁה
 אֶצְבְּעֶיךָ. יָרַח וְכוֹכְבִים אֲשֶׁר בּוֹנִנְתָּה:
 יְהוָה־עֲדָנִי וְנִינֹו. מַה אֲדִיר שְׁמֹךְ בְּכָל־הָאָרֶץ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה־עֲדָנִי יֵאָדְוֵנָה אֱלֹהֵינוּ
 מִלֶּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּמֵאֲמָרוֹ
 בָּרָא שְׁחָקִים וּבְרוּיַח פִּיו כָּל־צְבָאָם.
 חֶק וְזִמְן נָתַן לָהֶם שְׁלֹא יִשְׁנוּ אֶת־
 תַּפְקִידָם. שְׁשִׁים וּשְׁמֹחִים לַעֲשׂוֹת
 רְצוֹן קוֹנֵיהֶם. פּוֹעֵל אֱמֶת שֶׁפַּעֲלָתוֹ

אֱמֶת. וְלִלְבָנָה אָמַר שֶׁתִּתְחַדֵּשׁ.
 עֲמִירַת תַּפְאֵרַת לַעֲמוּסֵי בְּטָן. שְׁנַם
 הֵם עֲתִידִים לְהִתְחַדֵּשׁ בְּמוֹתָהּ
 וּלְפֹאֶר לְיוֹצְרָם עַל שֵׁם כְּבוֹד
 מַלְכוּתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה־עֲדָנִי יֵאָדְוֵנָה
 מְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים:

בְּסִימָן טוֹב תְּחִי לָנוּ וּלְכָר יִשְׂרָאֵל:
 בְּרוּךְ יוֹצְרֶיךָ. בְּרוּךְ עוֹשֵׂיךָ. בְּרוּךְ
 קוֹנֵיךָ. בְּרוּךְ בּוֹרְאֶיךָ. בְּשֵׁם

שְׁאֲנַחְנוּ מְרַקְדִים יִרְקַד ג' פ', וְכֵן כִּשְׁחֹדֵר בְּכֵסִים כ' ו' ג'
 בְּנִגְדֶיךָ. וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲבֹד פֶּיךָ.
 בְּךָ אִם יִרְקְדוּ אַחֲרַיִם בְּנִגְדֵנוּ
 לְהוֹיָקֵנוּ. לֹא יוּכְלוּ לַעֲבֹד בָּנוּ. וְלֹא
 יִשְׁלְטוּ בָנוּ. וְלֹא יַעֲשׂוּ בָנוּ שׁוֹם
 רוּשָׁם. תִּפְּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפְחַד

בגדל זרועד יהמו כאבן : כאבן
יהמו זרועד בגדל ופחד אימתה
עליהם תפל ג"פ : יש נוהגים לרקד בכל פעם שאו

רוד מלך וכו' הויד מלך ישראל חי וקיים ג"פ :
אמן אמן אמן : נצח נצח נצח :
סלה סלה סלה : ועד ועד ועד :
לב טהור ברא לי אלהים. ורוח
נכון חדש בקרבי י"פ :

ואו' שיר לפעלות אשא עיני וגו', ואו' הללויה הללו אל בקדשו וגו'.

תנא דבי רבי ישמעאל. אלמלא לא זכו
בני ישראל אלא להקביל פני אביהם
שבשמים פעם אחת בחדש דים. אמר
אביו הלאך נימרינהו מעומד :

ואו' קדיש על ישראל, ואח"כ או'

והיה אור הלכנה כאור התמה ואור התמה יהיה שבעתים
כאור שבעת הימים. ביום תבש יי את שגר עמו
ומחץ מפתו יפא: ותעדי זהב וקסף ומלבושך שש ומשי

ורקמה סלת ודבש ושמן אכלת. ותיפי במאד מאד ותצליחי
למלוקה : ואח"כ או' שלום עליכם ג"ס.

קריאת שמע על המטה

רבוננו של עולם הרני מוחל וסולח לכל מי
שהקעים והקניט אותי או שחטא כנגדי בין
בגופי בין בממוני בין בבבודי בין בקל אשר לי בין
כאונם בין ברצון בין בשונג בין כמזיד בין כדבור בין
כמעשה. בין בגלגול זה בין בגלגול אחר לכל פר ישראל
ולא יענש שום אדם בספתי. יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו
יאהרונתי אלהי ואלהי אבותי שלא אחטא עוד. ומחד
שחטאתי לפניך מחוק ברתמיך הרבים אכל לא
על ידי יסורין וחולאים רעים : יהי רצון אמתרפי
והניחו לי לפניך. יהוה אלהינו יאהרונתי צירי ונגעלי :

ברוך המפיל חבלי שנה על עיני ותנומה על
עפעפי ומאיר לאישון בת עין : יהי רצון
מלפניך יהוה אלהינו אל הויהי אבותי שתשקיבני
לשלום ותעמידני לחיים טובים ולשלום. ותן חלקי
בתורתך ומרגילני לדבר מצוה ואל תרגילני לדבר
עברה. ואל תביאני לידי חטא ולא לידי נסיון ולא
לידי כזיון. וישלומי כי יצא הטוב ואל ישלומי כי יצא

קס קריאת שמע על המטה

הָרַע וּפְצִילָנִי מִצָּר הָרַע וּמְחַלְאִים רָעִים וְאִי בְּחִלּוֹנֵי
הַלּוּמֹת רָעִים וְהַרְהוּרִים רָעִים וְתֵהָא מִפְּתֵי שְׁלֵמָה
לְפָנֶיךָ וְהָאֵר עֵינַי בְּזֶן אִישׁוֹן הַמִּוֹת. כְּרוּךְ הַמֵּאִיר
לְעוֹלָם כָּלֹו בְּכָבוֹד:

יֵאמֵר אֵל מֶלֶךְ יִבְרָחֵן: וְיִקְרָא קְרִיאַת שְׁמַע כְּלוֹ וְאֲחִיכ יֵאמֵר

יַעֲלִזוּ חֲסִידִים כְּכָבוֹד. יִרְנְנוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתֵם: רוּמָמוֹת

אֵל בְּנִרְנָם. וְתִרְכַּב סִפִּיּוֹת בְּיָדֵם: הִנֵּה מִפְּתֵי

שְׁלֵמָה שְׁשִׁים נִבְרִים סָבִיב לָהּ. מִנְּבְרֵי יִשְׂרָאֵל:

כָּלֵם אֲחֵיו תִּרְכַּב מִלְּמַדֵּי מִלְחָמָה. אִישׁ חָרְבוֹ עַל־יָרְכּוֹ

מִפְּסֵד בְּלִילֹת יַחְזוּר מִפִּי הִנֵּה מִסְתַּר גִּיפִי: לְבָרְכֶךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

יֵאֱהוּנָהי וְיִשְׁמְרֶךָ: אֵר יְהוָה אֱהוּנָהי וְיִשְׁמְרֶךָ אֱלֹהֵי

וְיִחַנְךָ: יֵשָׂא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמְרֶךָ אֱלֹהֵי יְהוָה שְׁלֹום:

יֵשֶׁב כְּסֵתֶךָ עֲלֵינוּ. בְּצַל שֵׁדֵי תִלְוָנוּ: אֵמֵר לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ

יֵאֱהוּנָהי מַחְסֵי וּמַצִּידֵי. אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ: כִּי

הוּא יַצִּילֶךָ מִפֶּחַ יָקוּשׁ. מִדְּבַר הַיּוֹת: בְּאֲכַרְתּוֹ וְיִסְדֶּךָ

לֶךְ וּמַחֲתֵי כִנְפֵי תַחֲסֶה. צִנֵּה וּסְחַרְהָ אֲמָתוֹ: לֹא תִדְרָא

מִפְּסֵד לִלְהָ. מַחֲזֵן עֵינֶיךָ וְיִמָּס: מִדְּבַר כְּאִפֵּל יִבְלֶךָ.

מִקְטָב יִשׁוּר צְרָרִים: יִפֵּל מִצְדָּה וְאֵלֶיךָ וְיִרְכַּבְהָ

מִיִּמֶנֶה אֱלֹהֵי לֹא יִנָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ חֲבִיט. וְשְׁלֵמַת

רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּרְצִמָה יְהוָה אֱהוּנָהי מַחְסֵי

Handwritten numbers and symbols at the top of the left page.

Large handwritten scribbles and lines covering the left page.

Handwritten notes and symbols on the right margin of the right page.

Handwritten notes and sketches on the left page of an open notebook. The page is filled with dense, overlapping scribbles and lines in black and blue ink. At the top, there are some faint, illegible markings that appear to be numbers or symbols. A large, central sketch depicts a complex, organic shape, possibly a stylized letter or a biological form, with several lines radiating from it. The overall appearance is that of a highly expressive and somewhat chaotic drawing or writing exercise.

Handwritten notes and sketches on the right page of an open notebook. The page contains several distinct sketches and lines. At the top, there are some faint, illegible markings. Below this, there are several long, sweeping lines that form a large, abstract shape, possibly a stylized letter or a biological form. To the right of this shape, there are several smaller, more detailed sketches, including what looks like a small, irregular shape and a series of small, repeating patterns. The overall appearance is that of a highly expressive and somewhat chaotic drawing or writing exercise.

Nouveauté

L'ENSEIGNEMENT

(Dimensions réelles : 13×20)

TABLEAUX MURAUX D'EN

TABLEAUX DE
I. ORGANES DE LA PLANTE (1 tableau)

LE CORPS HUMAIN (1 tableau)

TABLEAU D'HYGIÈNE (1 tableau)